

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ЕКОНОМІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ ВАДИМА ГЕТЬМАНА**

Факультет міжнародної економіки і менеджменту

Кафедра міжнародного менеджменту

ОСВІТНЬО-ПРОФЕСІЙНА ПРОГРАМА

Міжнародні економічні відносини

Галузь знань

29 «Міжнародні відносини»

Спеціальність

292 «Міжнародні економічні відносини»

Форма навчання: очна (денна)

КВАЛІФІКАЦІЙНА БАКАЛАВРСЬКА РОБОТА

на тему «Особливості діяльності Європейської економічної комісії ООН та її взаємодія з Україною»

здобувачки Олицької Діани Володимирівни

Науковий керівник: Цветков Олександр Глібович,
професор, доктор історичних наук

(підпис)

Робота допущена до захисту перед екзаменаційною комісією з атестації здобувачів вищої освіти (ЕК)

Завідувач кафедри: к. е. н., доцент Бурмака М. О.

(підпис)

Київ 2023

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ЕКОНОМІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ ВАДИМА ГЕТЬМАНА**

Факультет міжнародної економіки і менеджменту

Кафедра міжнародного менеджменту

ОСВІТНЬО-ПРОФЕСІЙНА ПРОГРАМА

Міжнародні економічні відносини

ГАЛУЗЬ ЗНАНЬ

29 «Міжнародні відносини»

СПЕЦІАЛЬНІСТЬ

292 «Міжнародні економічні відносини»

ПОГОДЖЕНО

Керівник проектної групи (гарант)
освітньо-професійної програми

ЗАТВЕРДЖУЮ

Завідувач кафедри

С.І.Ткаленко

М.О.Бурмака

(підпис)

(ініціали, прізвище)

(підпис)

(ініціали, прізвище)

20__ р.

20__ р.

ІНДИВІДУАЛЬНЕ ЗАВДАННЯ

здобувачці вищої освіти Олицькій Діані Володимирівні

денної форми навчання

на підготовку кваліфікаційної бакалаврської роботи

на тему «Особливості діяльності Європейської економічної комісії ООН та її взаємодія з Україною»

Тему затверджено наказом ректора Університету від "____" _____ 20__ р .№ _____

Кваліфікаційна бакалаврська робота виконується на матеріалах

План кваліфікаційної бакалаврської роботи

Розділ 1	Теоретичні основи функціонування міжнародних економічних організацій. (назва розділу)
Розділ 2	Європейська економічна комісія ООН: її значущість та особливості роботи. (назва розділу)
Розділ 3	Взаємодія Європейської економічної комісії ООН з Україною. (назва розділу)

Об'єкт дослідження:	Європейська економічна комісія ООН.
Предмет дослідження:	Соціально-економічні відносини економічної модернізації, що виникають під впливом співпраці України з ЄЕК ООН.
Мета кваліфікаційної бакалаврської роботи:	Аналіз сучасного впливу ЄЕК ООН на економічну модернізацію України.

Конкретні завдання, які здобувач повинен виконати для досягнення поставленої мети:

У розділі 1	Дослідити теоретичні основи функціонування міжнародних економічних організацій.
--------------------	---

У розділі 2	Дослідити діяльність Європейської економічної комісії ООН. Визначити її значущість та особливості роботи.
--------------------	---

У розділі 3	Проаналізувати взаємодію Європейської економічної комісії ООН з Україною.
--------------------	---

**Завдання підготував
науковий керівник**

_____ О.Г.Цветков
(підпис) (ініціали, прізвище)
« ____ » _____ 20__ р.

**Завдання одержав
здобувач**

_____ Д.В. Олицька
(підпис) (ініціали, прізвище)
« ____ » _____ 20__ р.

Реферат

Кваліфікаційна магістерська робота містить 66 сторінок, 2 рисунка, список використаних джерел з 52 найменувань, додатки.

Особливості діяльності Європейської економічної комісії ООН та її взаємодія з Україною

Об'єктом дослідження є Європейська економічна комісія ООН.

Предметом дослідження є соціально-економічні відносини економічної модернізації, що виникають під впливом співпраці України з ЄЕК ООН.

Мета кваліфікаційної бакалаврської роботи – аналіз сучасного впливу ЄЕК ООН на економічну модернізацію України.

Відповідно до поставленої мети були визначені такі завдання:

1. здійснити аналіз проблем функціонування міжнародних економічних організацій, теорій та концепцій;
2. розкрити зміст Європейської Економічної Комісії ООН та її основні напрямки діяльності;
3. визначити сутність, особливості та функції міжнародних економічних організацій;
4. проаналізувати динаміку відносин України з ЄЕК ООН та його основні напрямки;
5. визначити шляхи сприяння ЄЕК відбудові України у післявоєнний час.

Практичне значення отриманих результатів. Дане дослідження дає можливість ознайомитися з ефективністю діяльності ЄЕК ООН, а також визначити подальші напрямки співпраці України з Комісією, з метою розвитку та процвітання держави. Висновки ж роботи можуть сприяти більшій реалізації потенціалу ЄЕК як реального і гнучкого механізму для відбудови економіки України після завершення війни.

Рік виконання кваліфікаційної бакалаврської роботи

2023 рік

Рік захисту роботи

2023 рік

Ключові слова: міжнародні економічні відносини, міжнародні економічні організації, Європейська економічна комісія ООН (ЄЕК ООН), Програми ЄЕК ООН, співробітництво ЄЕК ООН з Україною.

ЗМІСТ

ВСТУП	3
РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ ФУНКЦІОНУВАННЯ МІЖНАРОДНИХ ЕКОНОМІЧНИХ ОРГАНІЗАЦІЙ	6
1.1. Сучасний стан наукової розробки теми та джерельна база дослідження	6
1.2. Аналіз проблем функціонування міжнародних економічних організацій, теорій та концепцій	13
РОЗДІЛ 2. ЄВРОПЕЙСЬКА ЕКОНОМІЧНА КОМІСІЯ ООН: ЇЇ ЗНАЧУЩІСТЬ ТА ОСОБЛИВОСТІ РОБОТИ	21
2.1. Зміст Європейської Економічної Комісії ООН та її основні напрямки діяльності	21
2.2. Сутність та особливості, функції міжнародних економічних організацій	33
РОЗДІЛ 3. ВЗАЄМОДІЯ ЄВРОПЕЙСЬКОЇ ЕКОНОМІЧНОЇ КОМІСІЇ ООН З УКРАЇНОЮ	46
3.1. Динаміка відносин України з ЄЕК ООН та його основні напрямки	46
3.2. Сприяння ЄЕК відбудові України у післявоєнний час	53
ВИСНОВКИ	60
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ	63

ВСТУП

Актуальність. На сучасному етапі економічної інтеграції країн світу одним з ключових факторів розвитку є економічна діяльність. В умовах глобалізації особливого значення набувають: сталий розвиток, економічне процвітання та співробітництво між державами. Зміцнення економічних зв'язків між державами є невід'ємною частиною сталого розвитку країни. Все більше країн не справляються власними силами з економічною модернізацією – пришвидшення розвитку технологій, зростання різних ризиків тощо, усі ці фактори негативно впливають на розвиток країн. Для створення сприятливих умов для розвитку світової економіки та підтримки взаємовигідних відносин між країнами було створено міжнародні організації. До найвпливовіших та найважливіших міжнародних організацій відноситься й Організації Об'єднаних Націй (ООН). Вона включає в себе різні Програми, Фонди та Комісії, які допомагають у врегулюванні відносин між країнами. Для налагодження економічних зв'язків між країнами та покращення стану світової економіки в 1947 році було створено одну з п'яти регіональних комісій Організації Об'єднаних Націй – Європейську економічну комісію ООН (ЄЕК ООН). На меті Комісії є сприяння загальноєвропейській економічній інтеграції. Основною діяльністю Комісії є встановлення регламентів, стандартів та конвенцій для сприяння міжнародному співробітництву в межах європейського регіону та за його межами. Розвиток економіки країни все більшою мірою визначається не тільки її внутрішніми можливостями, але й ступенем її участі у світовому розподілі праці. Тому в сучасних умовах розвитку економіки, важливим фактором є активна участь в міжнародній економічній діяльності, а отже, і участь в міжнародних організаціях, зокрема, в організаціях системи ООН чи співпраці з ними. Україна була однією з країн-засновниць ЄЕК ООН, а

також, наразі, є її країною-учасницею. Бути країною-учасницею ЄЕК ООН є неабиякою прерогативою. Наразі, в цей непростий для України час, в післявоєнний період гостро постане питання стосовно відновлення економіки і подальшої її модернізації, враховуючи курс України на вступ до ЄС. Тому допомога ЄЕК ООН та інших організацій у відбудові та відновленні нашої держави є від'ємним фактором для подальшого розквіту та розвитку України як європейської держави.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Теоретичною базою стали навчальні посібники, наукові статті, Офіційний веб-сайт UNECE.

У науковій літературі класифікацію, роль та функції міжнародних організацій розглядали: Ю.Г. Козак, М.Г. Лобас, А.Ю. Мартинов, С.О. Якубовський, Ю.О. Ніколаєв, А.П. Голіков, А.О. Довгаль, В.В. Дергачова, О.М. Згуровський, І.М. Манаєнко, та ін..

Мета і завдання дослідження: Метою даного дослідження є аналіз сучасного впливу ЄЕК ООН на економічну модернізацію України.

Відповідно до мети, перед дослідженням були поставлені наступні завдання:

- проаналізувати сучасний стан наукової розробки теми та джерельної бази дослідження;
- здійснити аналіз проблем функціонування міжнародних економічних організацій, теорій та концепцій;
- розкрити зміст Європейської Економічної Комісії ООН та її основні напрямки діяльності;
- визначити сутність, особливості та функції міжнародних економічних організацій;
- проаналізувати динаміку відносин України з ЄЕК ООН та її основні напрямки;
- визначити шляхи сприяння ЄЕК відбудові України у післявоєнний час.

Об'єктом дослідження виступає Європейська економічна комісія ООН.

Предметом дослідження є соціально-економічні відносини економічної модернізації, що виникають під впливом співпраці України з ЄЕК ООН.

Методи дослідження. Для ефективного висвітлення теоретичних і практичних даних у роботі було проведено вивчення, аналіз та узагальнення звітної інформації ЄЕК ООН та періодичних аналітичних видань.

Інформаційною базою дослідження стали навчальні посібники, інформаційні дані зарубіжних статей, а також дані та звіти офіційних сайтів.

Структура роботи. Робота складається зі вступу, трьох розділів, висновків та списку використаних джерел.

РОЗДІЛ 1

ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ ФУНКЦІОНУВАННЯ МІЖНАРОДНИХ ЕКОНОМІЧНИХ ОРГАНІЗАЦІЙ

1.1. Сучасний стан наукової розробки теми та джерельна база дослідження

Сучасні міжнародні економічні відносини є системою економічних зв'язків, які характеризуються [1, с. 19]:

- виходом за межі національних господарств;
- взаємодією фізичних і юридичних осіб, держав і міжнародних організацій;
- визначеністю форм;
- різними рівнями глибини існування, функціонування, здійснення.

Міжнародні економічні відносини здійснюються, перш за все, шляхом участі різних суб'єктів в міжнародному поділі праці.

Як зазначають Голікова А.П. та Довгаль О.А., суб'єктами МЄВ є [2, с. 22-23]:

1) на мікроекономічному рівні: національні підприємства (фірми) – юридичні особи, іноземні підприємства, підприємства з іноземними інвестиціями, а також фізичні особи, що здійснюють зовнішньоекономічні операції;

2) на макроекономічному рівні суб'єктами міжнародних економічних відносин виступають окремі національні економіки, інтеграційні угруповання країн (біля 70: ЄС, СНД, АСЕАН, МЕРКОСУР, ОПЕК й ін.), великі міста та окремі області (регіони) різних країн;

3) на обох рівнях функціонують найбільші міжнародні торгівельні, фінансові, промислові корпорації (ТНК, МНК, ТНБ), а також інституційні інвестори: інвестиційні, пенсійні й інші фонди, страхові, трастові компанії;

4) на наднаціональному рівні як суб'єкти МЄВ діють міжнародні фінансові та економічні організації та наднаціональні інститути (МФВ, МБРР, Паризький клуб, Лондонський клуб, ВТО).

Об'єктами міжнародних економічних відносин є товари, послуги, матеріально-грошові та трудові ресурси, технології, які є предметом міжнародного обміну.

Л. С. Ринейська основними формами системи сучасних міжнародних економічних відносин називає [3]:

- Міжнародна торгівля товарами та послугами.
- Міжнародна міграція капіталу.
- Міжнародна міграція робочої сили.
- Міжнародний обмін в галузі науки і техніки.
- Міжнародні валютно-фінансові та кредитні відносини.
- Глобальна і регіональна економічна інтеграція.
- Діяльність міжнародних економічних організацій.
- Міжнародне співробітництво у вирішенні глобальних проблем людства

Всі форми міжнародних економічних відносин взаємозв'язані та знаходяться в постійному розвитку. Так, наприклад, торгівля товарами супроводжується забезпеченням транспортних, фінансових, страхових послуг. Торгівля товарами та послугами складає найбільшу частину (близько 80%) загальних розрахунків між країнами (якщо не вважати спекулятивне переміщення валютних коштів). Проте найдинамічніше розвивається сьогодні міжнародний рух капіталу.

У сучасних умовах міжнародні економічні відносини визначаються загальними закономірностями господарського розвитку, але вони мають і деякі особливості.

До загальних умов розвитку міжнародних економічних відносин Перерва П.Г. та ін. відносять [4, с. 42]:

1) велика віддаленість (порівняно з національною економікою) суб'єктів МЄВ, тобто покупців і продавців – учасників міжнародного поділу праці, а отже, значно більші транспортні витрати;

2) зростаюча залежність від природних, географічних, демографічних, національних, правових, політичних, релігійних, етнічних та інших факторів;

3) використання у сфері МЄВ різних національних валют, що зумовлює появу валютного ризику, ускладнює розрахунки при зовнішньоекономічній діяльності, що, в свою чергу, передбачає наявність валютного ринку, валютного регулювання;

4) значно більший економічний потенціал суб'єктів міжнародних економічних відносин (ТНК, держав, міжнародних фінансових та економічних організацій та ін.) порівняно з суб'єктами національних економічних відносин;

5) менша мобільність окремих видів ресурсів (матеріальних, трудових), детермінована діями держави (протекціонізм, міграційні правила);

6) міжнародна стандартизація й сертифікація продукції, що вимагає значних додаткових витрат;

7) більш жорстка міжнародна конкуренція, використання широкого набору форм і методів конкурентної боротьби;

8) зростання ролі та ускладнення проведення маркетингових досліджень, оскільки для успішного просування товару на зовнішній ринок необхідно враховувати природно-кліматичні, екологічні, економічні, правові, соціальні, політичні, культурні, психологічні, релігійні, морально-етичні умови в іншій чинники розвитку країни, позиції конкурентів;

9) збільшення валютного, соціального, політичного, транспортного, інформаційного ризиків (особливо це стосується спільних підприємств), міжнародної виробничої спеціалізації, кооперування, проведення спільних науково-технічних, проектно-конструкторських розробок та ін.;

10) раціональне поєднання державного та наддержавного регулювання, транснаціональної планомірності та ринкових важелів при формуванні господарського механізму в межах світового господарства.

До основних факторів розвитку міжнародних економічних відносин належать [5, с. 18]:

– неоднорідність природних, географічних, демографічних, економічних умов, нерівномірність забезпеченість матеріальними, трудовими, фінансовими та іншими ресурсами;

– поглиблення міжнародного суспільного поділу праці, зокрема міжнародної спеціалізації, значне розширення номенклатури продукції;

– підвищення ефективності національного виробництва, зумовлене впливом зовнішньоекономічної діяльності;

– розвиток НТР, що унеможливорює самостійне використання всіх досягнень сучасної науки і техніки та лідерство однієї країни у всіх сферах наукової діяльності;

– переважний розвиток акціонерної форми, формування глобальної фінансової інфраструктури, зростання ролі ТНК сприяють активізації руху капіталу;

– інформаційна революція, глобальна інформатизація суспільства, що істотно полегшує отримання будь-якої інформації;

– потреба, хоча б часткового, подолання зростаючого розриву між високорозвинутими та слаборозвинутими країнами при формуванні цілісного світового господарства;

– лібералізація міжнародних економічних відносин, вільний рух товарів і послуг, факторів виробництва сприяють зростанню відкритості національних економіки та зменшують межі дії протекціонізму;

– поглиблення глобальної екологічної кризи, послабити або подолати яку можна лише спільними зусиллями всіх країн;

– зростання могутності й посилення ролі міжнародних економічних та громадських партій з їх вимогами на поглиблення співробітництва між різними країнами.

Із загостренням міжнародної конкуренції стали очевидними результати прийняття державою широких обов'язків в економіці. Бюджетний дефіцит, бюрократія, державна залежність окремих осіб, привілеї, надані через протекціонізм національним компаніям, стали незручними обмеженнями для зростання. Як зазначають в інституті Бекон Хілз, компроміс між вільним ринком і дирижизмом — ймовірно єдиним способом забезпечення ефективності та рівності — ще не досяг успіху ніде в світі [6]. Участь держави в освіті, охороні здоров'я, регулюванні соціального, економічного життя спрямована на створення сприятливих умов для розвитку конкурентного середовища, що вимагає високих стандартів, створення передумов для конкурентоспроможності.

Стале економічне зростання та підвищення рівня життя населення визначаються розвитком економічної конкурентоспроможності в контексті глобальних викликів: глобалізації економіки, відкриття міжнародних ринків, швидких технологічних змін. Ці виклики не означають, що держави, швидше за все, зникнуть або що роль уряду зменшиться в епоху глобалізованої економіки. Навпаки, якби прийняття економічних рішень залишалось тільки ринковим силам, ймовірним результатом була б якась економічна криза або стагнація. Як зазначає Джон Раггі, поки що «...ринки не продемонстрували, що вони достатньо складні та функціонують достатньо гладко, щоб розрізняти хороші та погані політичні цілі» [7]. Зі зростанням економічної відкритості та тиском міжнародного виробництва та фінансової глобалізації дуже важко переоцінити центральну роль держави у забезпеченні буфера між суперечливими інтересами добробуту громадян і наслідками глобальної економіки.

Якщо уряди не можуть реагувати на швидку зміну міжнародного економічного середовища, вони програють. Після перших болісних переживань вони повинні навчитися орієнтуватися в небезпечних водах глобалізованої

економіки. Це стосується не тільки країн, що розвиваються, і країн з перехідною економікою, але й усіх відкритих економік у світі. Складна частина за новими правилами глобальної економіки полягає в тому, щоб знати, коли уряд має втрутитися. Найкращою альтернативою для урядів тут було б побачити, яка політика спрацювала, а яка зазнала невдачі в усьому світі.

Лейхтер Дж., Моччі К., Поццуолі С. зазначають, що питання міжнародної економічної конкурентоспроможності останніми роками стало актуальним не лише в літературі. У часи економічної глобалізації відкриті економіки стурбовані можливою втратою конкурентоспроможності. Крім того, міжнародні організації та форуми, такі як Світова організація торгівлі (СОТ), Організація промислового розвитку ООН (ЮНІДО), Організація економічного співробітництва та розвитку (ОЕСР), Міжнародний валютний фонд (МВФ), ЮНКТАД зацікавлені у міжнародній конкурентоспроможності націй, галузей і фінансових ринків. Європейська Комісія щороку публікує Звіт про європейську конкурентоспроможність, що містить аналіз останніх подій у глобальній конкурентоспроможності ЄС та вплив економічних реформ на продуктивність. ОЕСР вивчає вплив політики на продуктивність праці та її використання в країнах-членах у щорічній публікації *Going for Growth*. МВФ регулярно перевіряє процеси розвитку конкурентоспроможності в країнах-членах у рамках своїх наглядних заходів, визначених у статті IV, тоді як Світовий банк, Всесвітній економічний форум і Міжнародний інститут розвитку менеджменту (IMD) розробили міжнародні рейтинги країн, рейтинги з використанням показників конкурентоспроможності, зосереджуючись на мікроекономічному рівні [8].

Понад три десятиліття звіти про глобальну конкурентоспроможність Всесвітнього економічного форуму вивчали та оцінювали багато факторів, що лежать в основі національної конкурентоспроможності. Мета цього документу полягала в тому, щоб надати розуміння та стимулювати обговорення серед усіх зацікавлених сторін щодо найкращих стратегій і політики, які допоможуть країнам подолати перешкоди для підвищення конкурентоспроможності. Звіти

сприяють розумінню ключових факторів, що визначають економічне зростання, допомагають пояснити феномен того, що деякі країни краще досягають успіху, ніж інші, у підвищенні рівня доходів і наданні можливостей для населення, а також пропонують політикам і лідерам бізнесу важливий інструмент для формування економічної політики та покращення інституційних реформ. У нинішньому економічному середовищі, як зазначає К. Шваб, ці інформаційні та настанови підкреслюють важливість структурних економічних основ для сталого економічного зростання [9].

Місія Організації економічного співробітництва та розвитку полягає в просуванні політики, яка покращує економічний і соціальний добробут людей у всьому світі. ОЕСР є форумом для урядів, який сприяє обміну досвідом і пошуку рішень спільних проблем. Організація співпрацює з урядами, щоб пояснити та зрозуміти, що визначає економічні, соціальні та екологічні зміни, вимірює продуктивність і глобальні потоки торгівлі та інвестицій, аналізує та порівнює дані для прогнозування майбутніх тенденцій, а також пропонує міжнародні стандарти для широкого кола сфер, від сільського господарства та податків, до безпеки хімічних речовин [10].

Світова організація торгівлі (СОТ) — єдина глобальна міжнародна організація, яка займається правилами торгівлі між державами. В її основі лежать торгові угоди, узгоджені та підписані більшістю країн, які є частиною процесів зовнішньої торгівлі та ратифіковані їхніми парламентами. Мета – допомогти виробникам товарів і послуг, експортерам та імпортерам вести свій бізнес. СОТ є організацією, яка підтримує лібералізацію торгівлі, є форумом для урядів для переговорів про торговельні угоди та місцем для вирішення комерційних суперечок, яке керує системою правил торгівлі. По суті, СОТ – це місце, де уряди країн-членів намагаються вирішити професійні проблеми, з якими вони стикаються [11].

1.2. Аналіз проблем функціонування міжнародних економічних організацій, теорій та концепцій

Сучасні теоретичні підходи в аналізі світогосподарських процесів зумовлені, з одного боку, появою нових поглядів і концепцій, нового інструментарію в галузі філософії та методології науки, з іншого боку, спостерігається динамічний, суперечливий розвиток об'єкта та предмета дослідження – світового господарства (СГ) і міжнародних економічних відносин (МЕВ). Невпинно зростають масштаби світової економіки, особливо її фінансового сектора, урізноманітнюється, диверсифікується структура світового господарства, ускладнюються трансформаційні процеси та ін. Серед загальнонаукових інновацій слід, насамперед, відзначити синергетичну парадигму, світосистемний аналіз, цивілізаційний підхід та економіко-математичні, економетричні методи і моделі, які формують наукові уявлення про світогосподарські процеси, розкривають загальні тенденції розвитку складних та надскладних економічних систем.

Невпинне зростання транснаціональних корпорацій та глобально інтегрованих фінансових ринків загострює суперечності між реальним та фінансовим секторами світової економіки, відчутно послаблює економічну і політичну силу робітничого класу, веде до глибокого соціального розшарування в глобальному масштабі. Усе це породжує наростання політичних конфліктів як на індивідуальному рівні, так і на рівні груп, класів та цілих країн.

По-перше, тенденція до зниження норми прибутку загострює капіталістичну конкуренцію та зумовлює зменшення рівня заробітної плати працюючих.

По-друге, капіталізм характеризується нерівномірним розвитком, коли зростання багатства окремих центрів відбувається за рахунок інших.

По-третє, марксизм стверджує, що капіталістичне надвиробництво та недоспоживання широких мас деформує бізнес-цикл, підриває соціальну стабільність та неминуче породжує внутрішні та міжнародні конфлікти і навіть війни.

Реалізм (націоналізм) сягає своїми коріннями античності, середньовіччя та епохи модерну. Характеризуючи даний напрям, оперують такими поняттями, як меркантилізм, неомеркантилізм, статистизм, державно базовані теорії, владна політика, економічний націоналізм [12, с. 14]. Суть економічного націоналізму полягає у формуванні сильної держави, чому має бути підпорядкований і економічний розвиток. Згідно з реалістичним підходом припускається, що держава є головним актором міжнародної політичної економії. Держава має пріоритет перед ринком, політична сила формує ринкові відносини. У міжнародній економічній системі немає єдиних правил, тут панує анархія, держави є суверенними, діють на власний розсуд як суб'єкти найвищого рівня, а їм підпорядковуються усі інші актори, що керуються у своїх діях національними законодавствами. Отже, МПЕ формується, насамперед, внаслідок раціональних дій держав у боротьбі за владу та багатство. У взаємовідносинах держав переважає гра з нульовою сумою, коли виграш одного суб'єкта обов'язково передбачає програш іншого, що неминуче породжує конфлікти та економічні війни. Водночас зазначені підходи не є замкнутими та самодостатніми. У реальній дійсності вони переплітаються, використовують інструментарій із арсеналу усіх трьох концепцій

Зазначені три концепції далеко не вичерпують усього різноманіття теоретичних підходів, що використовуються в дослідженні сучасних СГ і МЄВ. Вони розкривають загальні тенденції та закономірності розвитку даної економічної системи на метатеоретичному рівні. В економічному аналізі окремих підсистем (міжнародна торгівля, інвестиції, фінанси, міграція робочої сили та ін.) використовуються теоретичні концепції і моделі наближені до реальної практики. Зокрема, в міжнародній торгівлі – це модель нової економічної географії Кругмана, гравітаційна модель, яка використовується

також у дослідженні міжнародних інвестицій та у сфері міжнародної міграції робочої сили, інвестиційна теорія адаптивних сподівань, парадокс Фельдстайна-Гаріоки щодо співвідношення заощаджень та інвестицій. Широкого застосування знаходять сучасні економетричні моделі GTAP, VAR-модель³, інструментарій теорії ігор, теорема Байєса, динамічна стохастична модель загальної рівноваги (DSGE), відповідні комп'ютерні програми RunDynam Software, GEMPACK, EViews тощо [13; 14; 15; 16].

Є приклади, коли цілі заснування організацій спочатку були переважно політичними, але згодом їх функціональна структура була урізноманітнена. Таким чином, Організація Об'єднаних Націй була створена насамперед як добровільне об'єднання країн, які прагнули досягти політичної вигоди: знищення фашизму, мирного співіснування, недискримінації у міжнародних відносинах тощо. Але поступово функції Організації Об'єднаних Націй почали набирати значної ваги, особливо ті з них, які спочатку вважалися, так би мовити, вторинними: економічне співробітництво між країнами, співпраця в екологічній, гуманітарній, науковій та культурній сферах. Так політичне об'єднання перетворилося на багатофункціональну, універсальну організацію. У цьому випадку воля більшості країн до об'єднання створила сприятливі політичні умови для інтеграційних процесів у глобальному масштабі. Можна згадати попередника ООН, Лігу Націй, яка не змогла досягти своїх цілей через брак політичної волі її членів до співпраці. З цього випливає, що політичний фактор у процесі формування інституціонального середовища міжнародних економічних відносин не тільки тісно пов'язаний з економічними чинниками, але за певних обставин може їм передувати.

Серед факторів становлення та розвитку міжнародних організацій, а також їх впливу на навколишнє середовище, в останні роки все більшого значення набувають глобальні проблеми сучасності. Ці питання стосуються всього світу або його значної частини, і їх не може вирішити жодна країна власноруч.

Природно-ресурсний потенціал нашої планети в цілому досить потужний і далеко не вичерпаний. Але щодо різних видів ресурсів, а також галузей, що їх використовують, ситуація різна. Запаси деяких важливих для людства природних ресурсів обмежені і їх неможливо відтворити.

Поєднувати інтереси власників та споживачів не завжди можливо, особливо якщо мова йде про країни з різним рівнем розвитку. У цьому випадку власники ресурсів (найчастіше - країни, що розвиваються) утворюють міжурядову організацію картельного типу, спрямовану на встановлення "справедливої" ціни на конкретний ресурс. Найяскравішим прикладом такого типу організації є Організація країн-експортерів нафти (ОПЕК).

Викиди шкідливих речовин у навколишнє середовище у ХХ столітті стали настільки величезними, що спричинили, насамперед, збільшення викидів діоксиду в атмосферу, створення парникового ефекту та витончення озонового шару. Ці явища можна подолати тільки спільними зусиллями багатьох країн. В ООН діє постійна програма досліджень навколишнього середовища (ЮНЕП). Найвпливовіша неурядова організація, яка активно вивчає екологічні проблеми, - це римський клуб. Крім того, завдання охорони навколишнього середовища міститься в програмах багатьох регіональних міжурядових організацій (ЄС, СНД тощо).

Ще одна глобальна проблема, яка загострюється з середини ХХ століття, - це швидке зростання світового населення. В останні десятиліття темпи приросту населення у світі трохи сповільнилися, але це відбувається за рахунок розвинених країн та Східної Європи; у деяких країнах цих регіонів чисельність населення навіть зменшується. Але в країнах, що розвиваються, населення все ще зростає досить швидко, в той же час у багатьох з них приріст населення випереджає зростання ВВП. Це призводить до загострення соціальних проблем і об'єктивно мотивує прагнення до міграції з бідних країн до багатих. Таким чином, глобальні демографічні процеси потребують ретельного, всебічного регулювання на міждержавному рівні, чим і займаються безліч міжнародних організацій.

Механізми впливу регіональних, міжнародних та публічних фінансових організацій на економічну модернізацію країн розглянемо на прикладі окремих організацій.

Наприклад, ЕКОСОП (економічна і соціальна рада ООН) проводить дослідження та готує доповіді щодо широкого спектру міжнародних економічних, культурних та інших питань, координує діяльність відповідних установ та інститутів ООН. ЕКОСОП регулярно обговорює питання світового економічного та соціального становища; стани міжнародної торгівлі; охорони довкілля; економічної та технічної допомоги країнам, що розвиваються; проблеми продовольства, населення, природних ресурсів, населених пунктів; планування та мобілізації фінансових ресурсів; регіонального співробітництва тощо.

Рада розробляє комплексні програми та значно впливає на їх виконання, що мають назву «Десятиліття розвитку». Розробка програм та періодичне оцінювання процесу їх виконання, дають змогу точніше визначати основні тенденції світового економічного розвитку та за необхідності скоригувати механізм регулювання міжнародних економічних відносин.

Вкрай важливою функцією ЮНКТАД (Конференції ООН з торгівлі та розвитку) є надання допомоги країнам, що розвиваються, і країнам з перехідною економікою у залученні прямих іноземних інвестицій та покращенні національного інвестиційного клімату. Центральну роль у цьому грають такі організаційні структури, як Секретаріат ЮНКТАД, Відділ інвестицій та підприємництва, Відділ глобалізації та розвитку. Вони значно впливають на поліпшення економічної ситуації в країнах, що розвиваються, а результати роботи Конференції подаються у щорічній доповіді World Investment Report, документах Investment Policy Reviews, World Investment Directory та інших дослідженнях.

Певною спрямованістю характеризується діяльність Програми розвитку ООН (ПРООН) – найбільшого міжнародного каналу, який функціонує з метою надання багатосторонньої технічної та передінвестиційної допомоги. Проекти

ПРООН спрямовуються на надання допомоги країнам, що розвиваються, з метою підвищення рівня життя населення, кращого використання ними свого економічного потенціалу, збільшення обсягів виробництва та сприяння екологічно безпечному розвитку світової економіки. Допомога ПРООН надається лише на прохання урядів держав з урахуванням їх першочергових потреб. Найзначнішим міжнародним агентством кредитування економічного розвитку є Група Світового банку.

У галузі міжнародної торгівлі практичністю зазначені процедури в рамках Генеральної угоди з торгівлі та тарифів (ГАТТ), особливо при виникненні проблем між країнами, що мають різну «вагу» у світовій економіці. Сфера компетенції Світової організації торгівлі (СОТ), яка є наступницею ГАТТ, набагато ширша, насамперед, у галузі угоди про торгівлю послугами, включаючи торгівлю фінансовими продуктами.

СОТ орієнтує на дотримання своїх «правил гри» у торгових відносинах з метою гарантувати їхній справедливий характер. Її метою проголошено вирівнювання умов конкуренції у масштабах світового господарства. В якості методів впливу застосовуються лібералізація та скасування обмежень у галузі зовнішньоторговельних та валютно-фінансових відносин шляхом систематизації та зближення національних правил їх регулювання з використанням загальних стандартів.

Основою світової валютної системи є «плаваючі» курси та багатовалютний стандарт. У разі потреби для зупинення валютно-фінансової кризи МВФ може прийняти зобов'язання щодо проведення інтервенцій на валютних ринках. Кредитно-інвестиційна діяльність МВФ спрямована на стимулювання довгострокового зростання міжнародної торгівлі та підтримання збалансованості платіжних зобов'язань.

Міжнародні фінансові організації ставлять дуже жорсткі умови при виділенні коштів та суворо стежать за їх дотриманням. Загалом можна стверджувати, що кредити надаються доти, доки кредитори вважають це вигідним. Отже, у взаємовідносинах з фінансовими організаціями важливими

залишаються завдання наслідування національних пріоритетів, у тому числі досягненню економічної вигоди від залучення їх капіталу до національної економіки та фінансової стабільності у міжнародній платоспроможності.

У сучасному світі існує багато міжнародних економічних організацій, але є три основні міжнародні економічні організації, які допомагають світу, сприяючи розвитку, надаючи фінансову та технічну допомогу, надаючи позики, врегульовуючи суперечки, сприяючи укладенню угод тощо. Цими трьома є Світова організація торгівлі (СОТ), Міжнародний валютний фонд (МВФ) і Світовий банк (СБ). Ці три міжнародні організації допомагають кожній країні, як бідній, так і багатій країні. І вони були задумані в рамках однієї установи та конференції – Бреттон-Вудської конференції в липні 1944 року під назвою Бреттон-Вудська установа. Ця інституція виконує функцію грошового управління та встановлює правила комерційних і фінансових відносин між найбільшими промисловими підприємствами світу, зазначені в середині 20 століття.

Ці три міжнародні організації допомагають країнам відновити свою економіку та фінансову систему після Другої світової війни. Вони відіграють різні ролі, допомагаючи світу. Функція МВФ полягає в тому, щоб допомагати країнам керувати своєю монетарною політикою, підтримувати обмінний курс, підтримувати стабільний платіжний баланс шляхом надання технічної та фінансової допомоги. Крім того, СБ виконує функції допомоги країнам у розвитку їхньої економічної структури, надаючи позики з низькими процентними ставками та технічну допомогу. Нарешті, СОТ, раніше відома як ГАТТ (Генеральна угода з тарифів і торгівлі), виконує функції сприяння торговельним угодам між її членами, врегулювання торговельних суперечок тощо. Ці три міжнародні організації відіграють дуже важливу роль у сучасному світі. І вони також допомагають усім країнам, як бідним, так і багатим. Але є деякі аргументи, що вони надають несправедливе ставлення та діють як агенти багатих країн. З моєї точки зору, ці три міжнародні організації (МВФ, Світовий банк і СОТ) не представляють інтереси багатих і бідних країн однаково.

РОЗДІЛ 2

ЄВРОПЕЙСЬКА ЕКОНОМІЧНА КОМІСІЯ ООН: ЇЇ ЗНАЧУЩІСТЬ ТА ОСОБЛИВОСТІ РОБОТИ

2.1. Зміст Європейської Економічної Комісії ООН та її основні напрямки діяльності

Європейська Економічна Комісія ООН (ЄЕК або ЄЕК ООН) є однією з п'яти регіональних комісій під юрисдикцією Економічної та соціальної ради ООН. Вона була створена з метою сприяння економічному співробітництву та інтеграції між державами-членами.

Комісія складається з 56 держав-членів, більшість з яких розташовані в Європі, а також кілька за межами Європи. Її трансконтинентальні євразійські та неєвропейські держави-члени включають: Вірменію, Азербайджан, Канаду, Кіпр, Грузію, Ізраїль, Казахстан, Киргизстан, росію, Таджикистан, Туреччину, Туркменістан, Сполучені Штати Америки та Узбекистан [17].

Комісія була створена Економічною та Соціальною Радою 28 березня 1947 року з метою «ініціювання та участі в заходах для сприяння узгодженим діям для економічної реконструкції Європи», а також для «підтримки та зміцнення економічних відносин європейських країн, як між собою, так і з іншими країнами світу» [18].

Вона була заснована на прохання Генеральної Асамблеї ООН, яка закликала Економічну і Соціальну Раду створити комісію, а також Комісію для Азії та Далекого Сходу, щоб «надати ефективну допомогу країнам, спустошеним війною» [19].

ЄЕК поглинула функції та ресурси Європейської центральної організації внутрішнього транспорту після її заснування.

Оскільки Комісія була створена на початку холодної війни, вона зіткнулася з труднощами у досягненні свого мандату щодо економічної реконструкції Європи через залізну завісу. Робота Комісії повинна була стосуватися лише питань, які становили спільний інтерес для Сходу і Заходу, щоб не викликати конфронтації [20]. Проте після розпаду Радянського Союзу економічні комісії ООН розширили свою діяльність у колишніх радянських республіках.

Розглянемо діяльність ЄЕК ООН відповідно до її комітетів.

1. Комітет з питань екологічної політики

Занепокоєність ЄЕК ООН проблемами навколишнього середовища бере свій початок принаймні з 1971 року, коли була створена група старших радників урядів ЄЕК ООН з екологічних питань, що призвело до створення Комітету з екологічної політики (КЕП), який зараз збирається щорічно. Комітет забезпечує колективне керівництво політикою у сфері навколишнього середовища та сталого розвитку, готує зустрічі на рівні міністрів, розвиває міжнародне екологічне право та підтримує міжнародні ініціативи в регіоні. КЕП працює над тим, щоб підтримати країни у покращенні екологічного врядування та транскордонного співробітництва, а також посилити виконання регіональних екологічних зобов'язань ЄЕК ООН та сприяти сталому розвитку в регіоні.

Його головна мета полягає в оцінці зусиль країн щодо зменшення загального тягаря забруднення та управління своїми природними ресурсами, інтеграції екологічної та соціально-економічної політики, посилення співпраці з міжнародним співтовариством, гармонізації екологічних умов і політики в усьому регіоні та стимулювання більшого залучення громадських та екологічних обговорень і прийняття рішень.

КЕП є загальним керівним органом екологічної діяльності ЄЕК ООН. Робота Комітету базується на кількох стратегічних напрямках:

- забезпечення секретаріату процесу «Довкілля для Європи» та участь у регіональному просуванні Порядку денного 21;

- розробка та проведення Оглядів екологічної ефективності ЄЕК ООН у країнах ЄЕК ООН, які не є членами ОЕСР [21];
- нагляд за діяльністю ЄЕК ООН щодо екологічного моніторингу, оцінки та звітності;
- підвищення загальної ефективності багатосторонніх екологічних угод ЄЕК ООН (МЕА) та сприяння обміну досвідом щодо реалізації МЕА;
- участь та/або сприяння обміну досвідом у ряді міжгалузевих заходів, які проводяться під керівництвом ЄЕК ООН (наприклад, освіта для сталого розвитку, транспорт, здоров'я та навколишнє середовище, зелене будівництво), або в партнерстві з іншими організаціями (наприклад, навколишнє середовище та ініціатива безпеки, європейський процес навколишнього середовища та здоров'я).

В 1991 році в ОЕСР було створено Програму Оглядів результативності екологічної діяльності (ОРЕД), головною метою якої, було вдосконалення систем природоохоронного управління країн, що входили до складу ОЕСР. В 1996 році Програма розширила свої горизонти та почала розповсюджуватися на регіон ЄЕК ООН, а згодом вона стала затверджена, як постійна робоча Програма Комісії. Таким чином, Програма почала діяти на територіях Східної Європи, Південно-Східної Європи, Кавказу та Центральної Азії. [21] Завданням ОРЕД є незалежне оцінювання екологічної політики регіону, доцільне керування природними ресурсами та інтеграція охорони навколишнього середовища в соціальну економічну політику країни. Головною ціллю програми є допомога країнам з перехідною економікою у вдосконаленні їх політики в питаннях природоохоронного управління. Участь в програмі здійснюється на добровільній основі. Після подання заявки на участь, Секретаріат ООН надсилає в країну групу з міжнародних експертів для аналізу, формування звіту, висновків та рекомендацій у сфері екологічної політики країни. ЄЕК

ООН під час роботи в аналізованій країні тісно співпрацює з місцевими офісами Організації з безпеки та співробітництва в Європі, Світового банку, Європейської Комісії, Регіональними економічними центрами, багатьма агентствами з міжнародного співробітництва та НУО (неурядові організації).

Країна не несе правових зобов'язань за дотримання рекомендації Програми, однак, зазвичай, країни докладають серйозних зусиль для їх реалізації.

В узагальненні можна сказати, що думки щодо цінного внеску Програми ОРЕД практично одностайні, і багато державних осіб знаходять її корисною для повсякденної діяльності, оскільки Програма забезпечує урядам та іншим національним учасникам незалежні рамки для ідентифікації та розв'язання природоохоронних питань. Звіти програми є у вільному доступі, надані англійською, інколи російською та національною мовою країни-учасника. Доступність інформації є важливим аспектом, оскільки, таким чином, широкі маси суспільства та НУО можуть бути обізнані про огляди і це дасть їм можливість чинити тиск на владу та створювати внутрішню потребу у реалізації рекомендацій наданих ОРЕД.

2. Комітет з питань лісів та лісової промисловості

Першим завданням ЄЕК ООН після Другої світової війни була координація зусиль з відновлення Європи. Деревина була надзвичайно важливою для будівництва та енергії, але ліси були сильно вирубані, а виробництво та торгівля зупинилися. Комітет ЄЕК з деревини виник після Міжнародної конференції з деревини, що відбулася в 1947 році в Маріанських Лазнях у колишній Чехословаччині.

Основними напрямками діяльності Комітету були [23]:

- збір і публікація найкращих доступних статистичних даних про ліси, виробництво та торгівлю деревиною;
- обмін інформацією про техніку роботи в лісі та навчання працівників лісу;
- періодичні огляди довгострокової перспективи лісів;

- технічна робота з раціонального використання деревини;
- перегляд ринків лісової продукції;
- а також обмін досвідом щодо лісів і політики в лісовому секторі.

3. Комітет з питань містобудування, ЖКГ та землеустрою

У 1947 році ЄЕК ООН заснувала Групу з питань житлового господарства, яка згодом перетворилася на Комітет з населених пунктів, а після реформи в 2005/2006 роках – на Комітет з питань житла та землеустрою. Комітет є міжурядовим органом усіх держав-членів ЄЕК ООН. Він забезпечує форум для збирання, розповсюдження та обміну інформацією та досвідом щодо житлової політики, розвитку міст та політики управління земельними ресурсами [24].

У 2020 році Комітет створив Форум мерів [25] у Палаці Націй, захід, який дозволяє мерам з регіону ЄЕК ООН обмінюватися передовим досвідом щодо розвитку міст, житлового будівництва та землеустрою. ЄЕК ООН є першою регіональною економічною комісією ООН, яка реалізує таку ініціативу, яка полегшує співпрацю між ООН, державами-членами та містами [26].

4. Комітет внутрішнього транспорту

Транспортний відділ ЄЕК ООН надає секретаріатські послуги Всесвітньому форуму з гармонізації правил щодо транспортних засобів (WP.29) [27]. Окрім виконання функцій секретаріату Всесвітнього форуму, відділ транспортних інструкцій та транспортних інновацій виконує функції секретаріату Адміністративного комітету з координації роботи та адміністративних/виконавчих комітетів трьох угод щодо транспортних засобів, якими керує Всесвітній форум [28].

Серед іншого, Транспортний відділ ЄЕК ООН підготував [29]:

- 59 Конвенцій Організації Об'єднаних Націй щодо внутрішнього транспорту [30];

- транс'європейські автомагістралі Північ-Південь, транс'європейські залізниці та проекти Євро-Азіатського транспортного сполучення;
- система TIR (Transports Internationaux Routiers), глобальне рішення для полегшення митного транзиту;
- методи транспортної статистики [29].

Всесвітній форум обслуговує три угоди ООН:

1. Угода про затвердження/сертифікацію транспортних засобів 1958 року та правила ООН, що додаються до неї;
2. Угода про періодичні технічні огляди (РТІ) 1997 року та Правила ООН, що додаються до неї;
3. Угода про глобальні технічні правила 1998 року та додані до неї ГТП ООН [29].

5. Статистичний відділ

Статистичний відділ ЄЕК ООН забезпечує секретаріат Конференції та її експертних груп, а також виконує програму статистичної роботи ЄЕК ООН. Конференція об'єднує провідних статистиків національних і міжнародних статистичних організацій з усього світу, а це означає, що слово «Європейський» у її назві більше не є точним описом її географічного охоплення. Статистичний відділ допомагає країнам-членам зміцнювати їхні статистичні системи та координує міжнародну статистичну діяльність у регіоні ЄЕК ООН та за його межами через Конференцію та її Бюро, а також Базу даних міжнародної статистичної діяльності. Статистичний відділ розробляє керівні принципи та навчальні матеріали щодо статистичної методології та практики у відповідь на запити країн-членів. Він працює з різними групами спеціалістів із національних і міжнародних статистичних організацій, а також організовує зустрічі та онлайн-форуми для статистичних експертів для обміну досвідом із широкого кола тем. Статистичний відділ ЄЕК ООН також надає технічну допомогу країнам Південно-Східної Європи, Східної Європи, Кавказу та Центральної Азії.

Відділ також забезпечує:

- он-лайн дані про 56 країн-членів ЄЕК ООН у Європі, Центральній Азії та Північній Америці про економічну, гендерну, лісову та транспортну статистику;
- дворічний огляд ключових статистичних даних для країн-членів;
- набір вікі-сайтів для підтримки спільної діяльності та поширення інформації про передові практики.

Збір статистичних даних проводиться в певних галузях економічної статистики, а саме у сферах Національних рахунків, вимірювань неспостережуваної економіки, глобалізації індексів споживчих цін, бізнес - реєстрів та короткострокової статистики. [31] Сфера Національних рахунків містить в собі узгоджений, послідовний та інтегрований набір макроекономічних рахунків, балансів та таблиць, заснованих на міжнародно-узгоджених поняттях, визначеннях, класифікаціях та принципах обліку. Економічні дані національних рахунків збираються з метою економічного аналізу. Одним з таких показників є показник ВВП країни. Він використовується для розрахунку показників, важливих для політичних рішень, і часто є основою визначення вкладу країни в міжнародні організації та фонди, а також для розподілу субсидій або іноземної допомоги. Крім того, національні розрахунки надають данні, що є основою моніторингу економічної політики, наприклад виробництво різними секторами та галузями промисловості, державний борг, продуктивність, тому дуже важливо, щоб усі країни обчислювали національні рахунки та ВВП відповідно до єдиної методології та отримували порівняні дані. [31] Іншим важливим аспектом, що має відношення до показника ВВП є економіка, що не спостерігається. Її ще називають «тіньовою», «підпільною», «чорною», «сірою» або «прихованою». Це економіка, яка не фіксується в основних статистичних джерелах, але має бути врахована при розрахунку ВВП. До неї відноситься нелегальна діяльність або діяльність, прихована з метою уникнення оподаткування, або виготовлення товарів для

власного кінцевого користування чи виробництво в невеликих масштабах, яке не потребує реєстрування. Статистичні організації прикладають масу зусиль, щоб отримати можливість забезпечення обліку усіх видів економічної діяльності при розрахунку ВВП, включаючи вимірювання нелегальної, підпільної діяльності, а також діяльності, здійсненої домашніми господарствами, виходячи з власних потреб.

Глобалізація економіки призвела до виходу за межі національних кордонів, що значно ускладнює процес утворення економічної статистики. В таких умовах вимірювати ВВП та відповідні економічні транзакції на національному рівні стає все важче. З метою покращення роботи Конференція Європейських статистиків створила спільну групу ЄЕК/Євростат/ОЄСР, яка розробляє операційні посібники для країн з метою врегулювання деяких аспектів в умовах економічної глобалізації. Програма досліджень включає діяльність пов'язану з мультинаціональними запобіжними заходами з метою розподілу доданої вартості та доходів між національними економіками; розгляд товарів, надісланих за кордон на переробку; торгівельну діяльність; операції з інтелектуальною власністю, електронну комерцію, пересування робочої сили, грошові перекази, прямі іноземні інвестиції та відповідні доходи тощо.

Майже 30 років Статистичний відділ ЄЕК ООН бере участь у роботі щодо покращення індексу споживчих цін (ІСЦ) у країнах-членах. ІСЦ – ключовий економічний індикатор, що використовується для загального виміру інфляції, а також використовується при індексації заробітних плат, пенсій та інших доходів з урахуванням зміни цін.

Статистичний відділ бере участь у вдосконаленні статистичних методів, їх застосуванню, розробці міжнародних стандартів та практик. Однією зі сферою роботи відділу є бізнес-реєстри, що є необхідним інструментом в зборі даних про підприємства, а також, відділ підтримує розвиток та впровадження міжнародних стандартів та норм у сфері STES (сфера короткострокової статистики, щомісячної або кварталної, що включає в себе інформацію про

роздрібну торгівлю, промислове виробництво, зайнятість населення, будівництво, ціни та послуги).[31]

У 1990-х роках ЄЕК ООН провела дослідження народжуваності та сім'ї в 23 державах-членах, у якому взяли участь понад 150 000 учасників і опублікували сотні наукових публікацій [32]. Таким чином, ця діяльність продовжилася у формі програми «Покоління та гендер» [33].

Програма «Покоління та гендер» надає данні, які зможуть допомогти урядам різних країн створити соціальну політику, яка буде відповідати демографічним змінам. Програма націлена на аналіз змін демографічних показників та їх чинників впливу. Програма націлена в основному на дослідження двох питань: питання покоління (взаємовідносини між батьками та дітьми) та питання гендеру (взаємовідносини між партнерами). Програма містить розгляд факторів впливу на дітонародження, аналіз економічної та соціальної політики, що впливають на демографічні показники, а також дослідження питань гендерних відносин, наявності соціальних та приватних систем підтримки, освіта, здоров'я, контрацепція та безпліддя. Програма увійшла в дію в 2000 році. Для плідної роботи Програми ЄЕК ООН створив Консорціум з 8 дослідницьких інститутів та статистичних управлінь. Головним органом управління Програми є Міжнародна робоча група, що допомагає країнам-членам в роботі з Програмою. Фінансування програми здійснюється за рахунок Європейської комісії. Дослідження Програми здійснюється на територіях 14 країн регіону ЄЕК ООН, а саме: Бельгії, Болгарії, Угорщини, Грузії, Італії, Литві, Нідерландах, Норвегії, РФ, Румунії, Франції, Чехії, Естонії, а також в двох країнах поза регіоном: Австралії та Японії. [34] Зміна якості життя громадян країн-учасників прямо залежить від врахування урядом результатів досліджень при формуванні соціальної політики в окремих країнах. Аналітичний потенціал дослідження зростатиме зі збільшенням кількості країн, що братимуть участь у Програмі.

6. Відділ сталої енергетики

Відділ сталої енергетики підтримує енергетичну програму ООН, включаючи безпеку енергопостачання, економіку та захист навколишнього середовища, у сферах енергоефективності, відновлюваних джерел енергії, чистої електроенергії, природного газу, вугілля та класифікації ресурсів. Це секретаріат, відповідальний за Комітет зі сталої енергетики та різні експертні групи, які підтримують доступ до чистої енергії для всіх, а також допомагають зменшити викиди парникових газів в енергетичному секторі в регіоні [35].

Експертна група з управління ресурсами створила Рамкову класифікацію ресурсів Організації Об'єднаних Націй, першу широко визнану систему управління природними ресурсами для класифікації, управління та звітності про енергетичні, мінеральні та сировинні ресурси в світі [36].

7. United Smart Cities (USC)

Програма «Об'єднані розумні міста» є спільними зусиллями ЄЕК ООН та Організації міжнародних економічних відносин (OiER) [37].

Численні приватні бізнес-структури та інші міжнародні та європейські агенції підтримують програму, включаючи Австрійське агентство з навколишнього середовища (EAA), Королівський інститут дипломованих геодезистів (RICS), ООН-Хабітат і Міжнародне товариство міських і регіональних планувальників (ISOCARP). Програма просуває напрямки стратегічної політики та розвитку розумного міста. Основні напрямки, як описано в програмі, такі:

- міська мобільність;
- стале житло;
- чиста енергія;
- поведження з відходами.

Робота ЄЕК ООН стосується кількох питань цифрової політики, починаючи від цифрових стандартів (зокрема, щодо електронного обміну даними для адміністрування, торгівлі та транспорту) до Інтернету речей (IoT) (наприклад, інтелектуальні транспортні системи). Діяльність щодо підключених

транспортних засобів і автоматизованих систем водіння має важливе значення для використання переваг технічного прогресу та збоїв у цій галузі та для впровадження нових концепцій мобільності, таких як мобільність як послуга (MaaS). ЄЕК ООН розробляє рекомендації щодо сприяння торгівлі та стандарти електронного бізнесу, що охоплюють як комерційні, так і державні бізнес-процеси. ЄЕК ООН також здійснює діяльність, спрямовану на сприяння сталому розвитку в таких сферах, як стійкі та розумні міста для будь-якого віку; стійка мобільність і розумне підключення; а також вимірювання та моніторинг прогресу на шляху до цілей сталого розвитку (ЦСР).

Правове становище ЄЕК ООН багато в чому подібне до правового становища міжнародних організацій. Незважаючи на певну підконтрольність діяльності ЄЕК ООН Економічній та Соціальній Раді, Комісія має значно ширшу компетенцію та повноваження на відміну від інших допоміжних органів ЕКОСОС. У цьому ЄЕК ООН має особливий характер своєї правосуб'єктності, не схожий на правосуб'єктність допоміжних органів міжнародних організацій.

Участь у роботі Комісії країн, що не входять до рамок географічного регіону діяльності ЄЕК ООН, не порушує принципу побудови регіональних органів у рамках системи Організації Об'єднаних Націй та найбільш повно забезпечує інтереси розвитку європейського регіону. Держави європейського регіону, які є членами ООН, мають невід'ємне право членства у регіональній економічній Комісії.

ЄЕК ООН є найбільш характерним прикладом міжнародного органу, що є самостійним актором на міжнародній арені. Розвинений інституційний механізм ЄЕК ООН, допоміжних органів та комітетів, що знаходяться під її егідою, дозволяє Комісії розробляти рішення та стандарти, що приймають для держав обов'язковий характер без вираження на те з їхнього боку згоди. Прийняття ЄЕК ООН стандартів є одностороннім рішенням цієї організації, а також допоміжних органів та комітетів, створених під її егідою. Незважаючи на те, що багато стандартів, правил і приписів ЄЕК ООН містять у собі правові та технічні норми, які за певних умов стають обов'язковими для держав, таке

положення не суперечить спочатку встановленій та закріпленій у Положенні про коло ведення юрисдикційної компетенції Комісії.

Прийняття Комісією нормоустановчих постанов повністю узгоджується з концепцією узгодження свобод суб'єктів міжнародного права як засобу створення норм міжнародного права. Волевиявлення допоміжних органів ЄЕК ООН зумовлені раніше прийнятою міжнародно-правовою угодою, яка закріпила узгодження свобод держав на делегування Комісії повноважень щодо прийняття нормоустановчих рішень у конкретних сферах міждержавного співробітництва.

Протягом більш ніж п'ятдесятирічного терміну своєї діяльності ЄЕК ООН продовжує відігравати істотну роль у справі забезпечення співробітництва держав переважно європейського регіону в різних сферах співробітництва.

Міжурядовий орган ЄЕК ООН продовжує досягати великих успіхів у сфері цифрових стандартів. У нещодавній співпраці з Міжнародною федерацією асоціацій експедиторів (FIATA) вона розробила електронний стандарт даних FIATA Multimodal Bill of Lading (eFBL). Основа зіставлення оборотної мультимодальної транспортної накладної FIATA (FBL) із еталонною моделлю даних мультимодального транспорту (MMT) UN/CEFACT дозволяє стандартизовано обмінюватися даними, сприяючи взаємодії між усіма видами транспорту та зацікавлені сторони галузі. Подібно до інших стандартів даних, розроблених UN/CEFACT, стандарт даних пропонується з відкритим вихідним кодом для всіх постачальників програмного забезпечення та зацікавлених сторін галузі. Робота ЄЕК ООН зі стандартизації базується на сімействі еталонних моделей даних відповідно до її стратегії стати наступним поколінням глобальних стандартів для обміну інформацією про торгівлю та транспорт. Інші цифрові стандарти в сферах управління ланцюгом постачання, сільського господарства, подорожей і туризму (наприклад, довідкова модель даних Buy Ship Pay, модель даних текстилю та шкіри і модель даних програми подорожей і туризму) є великий крок до безпаперової торгівлі та приносить

користь усім учасникам ланцюга постачання шляхом зниження витрат, підвищення безпеки та підвищення ефективності.

2.2. Сутність та особливості, функції міжнародних економічних організацій

Міжнародні організації мають різну правову природу і є різними за членським складом. Від універсальних організацій, що займаються питаннями світового значення як підтримання миру і розвиток, до організацій, що займаються режимом судноплавства на міжнародних річках або здійснюють контроль китобійного промислу.

Характерними для міжнародної організації є такі риси [38, с. 13]:

- відповідність цілей діяльності загально визнаним принципам та міжнародно-правовим нормам;
- наявність установчого договору (або статуту), що регламентує принципи організації та діяльність утворення;
- постійні інституційні органи, що забезпечують статутну діяльність міжнародної організації;
- рівність учасників об'єднання;
- спільні постійні цілі;
- участь в об'єднанні різнонаціональних сторін (держав, юридичних чи фізичних осіб, суспільних груп).

Слід зазначити, що різні назви міжнародних організацій (ліга, асоціація, союз, фонд, банк тощо) в цілому не впливають на визначення їх статусу.

Детальна типологія міжнародних організацій наведена на рис. 2.1.

Основними критеріями типології міжнародних організацій є:

- географічне поширення;
- функціональна спрямованість;
- характер діяльності;
- членство суб'єктів міжнародних відносин і юридичний статус організації.

організації.

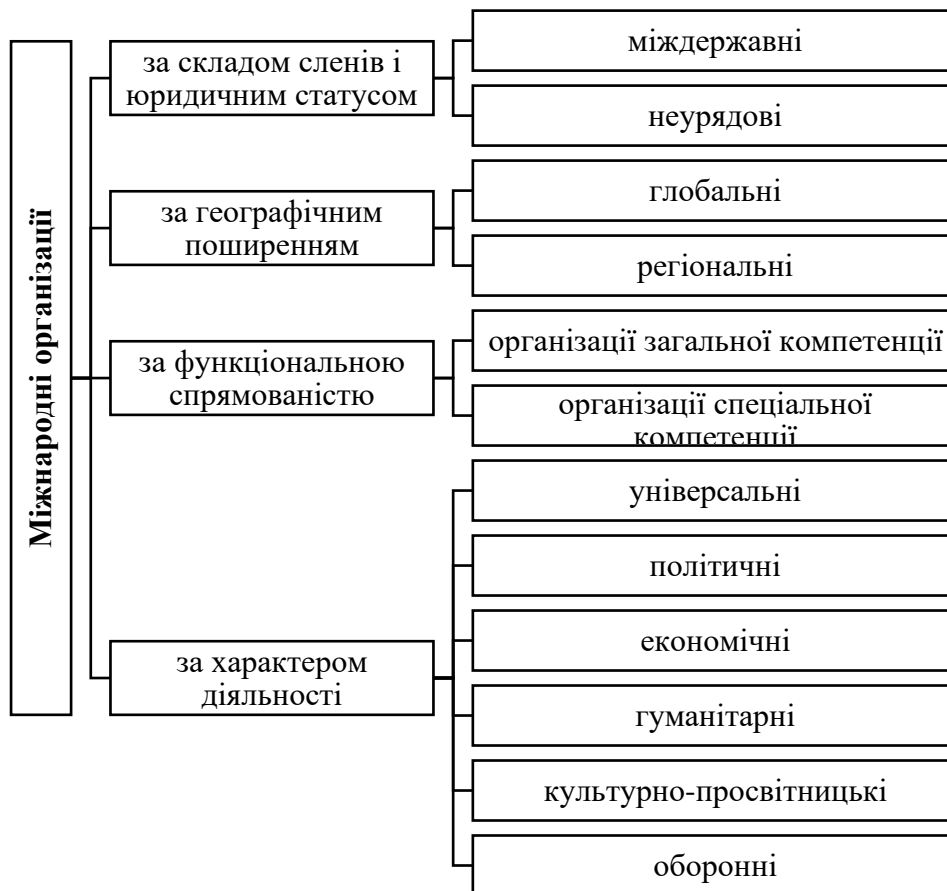

Рисунок 2.1 – Типологія міжнародних організацій

Джерело: складено автором на основі [39, с. 21-29]

Основні функції міжнародних організацій наведені на рис. 2.2.

Рисунок 2.2 – Основні функції міжнародних організацій

Джерело: складено автором на основі [40, с. 18-20]

Контрольна функція, що припускає контроль за впровадженням положень міжнародно-правових актів з боку міжнародних організацій, набула особливого значення після Другої світової війни [40, с. 18].

Оперативна функція — достатньо нова для міжнародних організацій. Оперативна функція – особливий спосіб діяльності міжнародних організацій. До оперативних функцій міжурядових організацій належать:

- міжнародні розрахунки (МВФ, Група Світового банку);
- надання технічної, економічної і фінансової допомоги державам, що розвиваються, як з боку ООН, так і її спеціалізованих установ;
- операції ООН з підтримки міжнародного миру і безпеки [40, с. 19].

Інформаційна функція — одна з найстаріших. Дана функція існує з моменту виникнення міжнародних організацій. Будь-яка міжнародна організація поширює інформацію як серед своїх членів, так і серед більш широкої аудиторії. Окрім цього, міжнародні організації поширюють спеціальні матеріали з актуальних проблем міжнародних відносин у вигляді доповідей, бюлетенів, оглядів, щорічників, довідників тощо [40, с. 19].

Організаційна функція належить до внутрішньої діяльності міжнародної організації. Реалізація організаційної функції дає можливість підтримати

організацію як самостійний інститут й адаптувати до умов існування, що змінюються [40, с. 20].

Міжнародна організація - це об'єднання щонайменше трьох держав, що створюється для виконання певних цілей на основі міжнародного договору, що має систему постійно діючих органів, що володіє міжнародною правосуб'єктністю і заснована відповідно до міжнародного права.

Ознаки міжнародної організації:

- 1) договірна основа - полягає в тому, що установчим актом (статутом) міжнародної організації є багатосторонній міжнародний договір, який не тільки встановлює права і обов'язки учасників, а й створює міжнародну організацію;
- 2) міжнародна правосуб'єктність організації, яка проявляється в міжнародних обов'язках і здатності набувати такі через свої дії;
- 3) наявність певних цілей - так як саме цілі характеризують її правомірність, компетенцію і в цілому характер її внутрішній організаційний механізм;
- 4) система постійно діючих органів;
- 5) установа відповідно до міжнародного права - означає правомірний характер міжнародної організації та відповідність Статуту та діяльності загальновизнаним принципам і нормам міжнародного права;
- 6) участь суверенних держав.

У сучасних міжнародних відносинах діють близько чотирьох тисяч міжнародних організацій, що є однією з організаційно-правових форм співробітництва держав і охоплюють практично всі його аспекти.

Їх можна класифікувати за такими підставами:

- 1) за компетенцією - загальної та спеціальної;
- 2) за статусом учасників - міжурядові та неурядові організації;
- 3) за суб'єктивно-територіальною ознакою - це універсальні, регіональні та субрегіональні організації;

- 4) за сферою діяльності - політичні, економічні і ті, що займаються спеціальними питаннями;
- 5) за термінами діяльності, - діють на постійній основі і тимчасово існуючі;
- 6) за умовами вступу - відкриті і закриті;
- 7) щодо відповідності міжнародному праву - правомірні і протиправні.

За колом учасників міжнародні організації можна класифікувати наступним чином:

- міжрегіональні – у їхній роботі беруть участь держави різних географічних регіонів світу (наприклад, Організація з безпеки і співробітництва в Європі, членами якої є як європейські держави, так і держави Середньої Азії);
- регіональні – їхніми членами є держави певного географічного регіону світу (наприклад, Організація Американських держав);
- субрегіональні – їхніми членами є групи держав усередині географічного регіону (наприклад, Організація Чорноморського економічного співробітництва);
- універсальні – їхніми членами є практично всі держави світу (наприклад, Організація Об'єднаних Націй).

Наднаціональні публічні фінансові організації представлені глобальними і регіональними інститутами. Перші - це підрозділи Організації Об'єднаних Націй (ООН), такі як Міжнародний валютний фонд (International Monetary Fund - IMF), Всесвітній банк (World Bank - WB). Вони заохочують міжнародне співробітництва в області валютної політики, сприяють збалансованому зростанню світової торгівлі для розвитку виробничого потенціалу всіх держав-членів, упорядковують валютні відносини, беруть участь в створенні багатосторонньої системи платежів, надають кредити у іноземній валюті або СПЗ для вирівнювання платіжних балансів країн-членів

тощо. Загалом глобальні фінансові організації допомагають країнам, поновлюючим економіку і що приступають до структурних реформ.

Сутність того, що відбувається в міжнародній організації полягає у виявленні інтересів держав членів, їх узгодження, і вироблення на основі цього загальної волі, визначення завдань і шляхів їх вирішення.

Основні фази діяльності організації безпосередньо пов'язані з її функціями:

- 1) контрольна - здійснення контролю за відповідністю поведінки держав, прийнятими рішеннями, принципами і нормам міжнародного права;
- 2) оперативна - досягнення поставлених завдань власними засобами організації;
- 3) регулююча - прийняття рішень, що визначають цілі, принципи і правила поведінки держав-членів.

Функціонування будь-якої міжнародної організації може бути ефективним за умови наявності у неї певних елементів, які отримали назву організаційно-правового механізму.

Організаційно-правовий механізм включає в себе:

- 1) Організаційна структура міжнародної організації. До її складу входять: вищі, виконавчі, адміністративні органи, комітети і комісії зі спеціальних питань, які діють на постійній або тимчасовій основі.
- 2) Компетенція міжнародної організації. Діяльність організації носить правомірний характер, якщо вона здійснюється відповідно до її компетенції, яка проявляється в компетенції її органів.

Розрізняють такі види компетенції міжнародної організації:

- предметна - визначальне коло питань, які підлягають веденню організації;
- юрисдикційна - визначальна юридична сила актів з питань, що входять в предметну компетенцію;

- та, що мається на увазі - передбачається не тільки Статутом організації, а й мається на увазі з положень цього акту;
- "іманентна" - згідно з якою керуватися слід в основному цілями міжнародної організації, а не положеннями її Статуту.

3) Процедура прийняття рішень. Вона вдосконалювалася в міру розвитку міжнародних організацій і пройшла наступні стадії:

- одностайність;
- більшість голосів;
- зважене голосування;
- консенсус;
- прийняття в "пакеті".

4) Бюджет міжнародної організації формується за рахунок внесків держав на основі власних правил організації.

Держави вносять свої внески:

- регулярний бюджет - фінансування адміністративної діяльності організації;
- добровільні фонди - фінансування окремих видів діяльності організації, її оперативних програм.

5) Правове становище міжнародної організації в країні перебування визначається Статутом організації, багатосторонніми міжнародними договорами, її угодою з приймаючою країною, законодавством держави перебування.

Найстарішою кредитною інституцією регіонального типу є Банк міжнародних розрахунків (БМР). Основна мета його створення полягала у врегулюванні проблем платежів Німеччини. Банк було засновано у ході реалізації плану Юнга після Першої світової війни 20 січня 1930 р. відповідно до міжурядових угод. Засновниками БМР стали група із шести центральних банків (Бельгії, Великобританії, Німеччини, Італії, Франції та Японії) і група банків США на чолі з Банкірським домом Моргана. Нова міжнародна організація повинна була сприяти співробітництву центральних банків країн-

учасниць і надавати додаткові можливості щодо здійснення міжнародних фінансових операцій (стаття 3 першого Статуту). За згодою сторін Банк був розташований у Швейцарії, яка надала йому Установчу хартію, але його діяльність регулюється міжнародним правом. БМР розпочав свою діяльність 17 травня 1930 р. у Базелі. До 1932 р. його учасниками стали ще 19 країн Європи.

«Світовий банк» і «група Світового банку» – це різні терміни. Їх вживають для позначення певних міжнародних інститутів у їх складі.

Група Світового банку, окрім зазначених вище установ, об'єднує ще дві фінансові – Міжнародну фінансову корпорацію (МФК) та Багатостороннє агентство з інвестиційних гарантій (БАІГ). Крім того, сюди входить й одна нефінансова установа – Міжнародний центр з урегулювання інвестиційних спорів (МЦУІС). Усі вони є спеціалізованими установами ООН, що тісно пов'язані, але відрізняються за характером діяльності та впливом на світові економічні відносини.

У Світовий банк входять тільки дві міжнародні фінансові інституції: Міжнародний банк реконструкції та розвитку (МБРР) і Міжнародна асоціація розвитку (МАР), співвласниками яких є 187 і 170 країн-членів відповідно [41].

Світовий банк не є «банком» в звичайному сенсі, адже, на відміну від інших подібних фінансових інститутів, Світовий банк створений не для отримання прибутку. Кожна його установа виконує чітко визначену роль у забезпеченні сталого зменшення бідності й в підвищенні рівня життя населення країн, що розвиваються, країн з перехідною економікою, за допомогою надання кредитів (позик), гарантій, грантів, аналітико-консультаційних послуг, технічної допомоги.

Виділено два види кредитів (позик) Світового банку:

– інвестиційні позики для товарів, послуг, робіт, спрямовані на підтримку різнопланових проектів соціально-економічного розвитку. Дані проекти розраховані на тривалий строк (5–10 років);

– позики стратегічного розвитку (системні позики). Їх мета полягає у підтримці політики та інституційних реформ, які надаються на коротші терміни (1–3 роки).

В основі діяльності Міжнародного валютного фонду лежать наступні три найосновніші функції:

- здійснення нагляду за валютною політикою країн-членів;
- надання технічної допомоги;
- реалізація кредитно-фінансової діяльності [42, с. 224].

Процес нагляду здійснюється відповідно до ст. 4 Статуту МВФ «Щорічна оцінка економічної політики». У рамках даної щорічної перевірки стану фінансової сфери МВФ виявляє можливі ризики для стабільності міжнародної валютної системи та надає рекомендації стосовно необхідних коректувань глобальної макроекономічної політики [43].

Таким чином, МВФ допомагає міжнародній валютно-фінансовій системі служити її основній меті – сприяти обміну товарами, послугами та капіталом між країнами, підтримуючи тим самим стійке економічне зростання.

Міжнародний банк реконструкції та розвитку є одним із провідних стратегічних інвесторів для багатьох країн. Особливості його діяльності визначають унікальну роль банку у розбудові світових фінансово-економічних систем на засадах сучасної ринкової економіки. Приділяючи увагу переважно розв'язанню фінансових проблем країн-позичальників, МБРР є ключовим інвестором у критично важливі соціальні та економічні проекти.

Партнерські відносини з Банком є запорукою зміцнення інституційної та інституціональної спроможності країни. Стратегічна значущість даного партнерства визначається об'єктивними умовами її інтеграції до міжнародного середовища. Поряд із МВФ та ЄБРР рішення МБРР про розвиток або згортання діяльності в межах окремих держав є одним із ключових моментів для інших інвесторів, що коригує доступ країни до світового ринку капіталів.

У рамках системи Організації Об'єднаних Націй склався дієвий механізм забезпечення регіонального співробітництва та інтеграції країн, різних за своїм соціально-економічним розвитком. Будучи одним із головних органів Організації Об'єднаних Націй, Економічна та Соціальна Рада сприяє економічному та соціальному прогресу як шляхом проведення глобальної політики у цій галузі, так і шляхом координації діяльності спеціалізованих установ, функціональних та регіональних комісій. Як ефективні інструменти регіонального співробітництва, економічні комісії продовжують свою роботу в рамках п'яти географічних зон: Європа, Західна Азія, Африка, Латинська Америка, регіон Азії та Тихого океану.

Регіональні організації здатні повною мірою врахувати специфічні проблеми регіону, а також чітко визначити цілі розвитку регіону та знайти оптимальні способи їх досягнення. Регіональні економічні комісії поєднують у роботі як врахування інтересів країн конкретної географічної зони, так і глобальні плани дій. Безперечно, створення таких комісій наблизило діяльність ООН до потреб країн цих регіонів, а також позитивно вплинув на процес децентралізації економічних та соціальних аспектів діяльності Організації Об'єднаних Націй.

Європейська економічна комісія була створена одразу після Другої світової війни. Як початкове завдання стало відновлення зруйнованої війною європейської економіки, побудова економічного співробітництва між європейськими державами. Надалі Комісія послідовно виробляла спільні для різних держав засоби та методи правового регулювання у тих галузях, де необхідність співробітництва відповідала спільним інтересам; у діяльності Комісії брали участь держави, які не мали між собою дипломатичних відносин. Протягом понад сорока років Європейська економічна комісія служила стійким та продуктивним форумом для діалогу та економічного співробітництва між двома діаметрально протилежними системами. В даний час ЄЕК ООН сприяє участі всіх країн європейського регіону, включаючи країни з перехідною

економікою, в єдиному процесі економічної інтеграції, намагаючись забезпечити рівномірний розвиток усіх країн європейського регіону.

Юридичною базою створення Європейської економічної комісії став Статут Організації Об'єднаних Націй, а структури та діяльності Комісії – резолюція ЕКОСОС, яка затвердила Положення про коло ведення Комісії. У прийнятих Комісією на основі Положення про коло ведення Правил процедури встановлено загальні обов'язкові норми та порядок роботи щорічних сесій, механізм прийняття рішень, процедури голосування та інші важливі питання процесуальної діяльності. За підсумками даних документів приймаються інші внутрішні акти Комісії.

Крім названих основоположних актів велике значення для роботи Комісії, правових рамок її діяльності мають численні резолюції Генеральної Асамблеї та Економічної та Соціальної Ради, а також, що особливо важливо, міжнародно-правові акти загального характеру, які тим чи іншим чином належать до регулювання діяльності міжнародних організацій.

Організаційна структура Комісії зазнавала деяких змін як протягом усієї історії ЄЕК ООН та історії взаємовідносин держав європейського регіону, так і під впливом реформи Організації Об'єднаних Націй та визначенням найбільш перспективних сфер діяльності. Нині ЄЕК ООН має такі структурні підрозділи. Вищим органом є сесія Комісії, яка проводить свої засідання у місці розташування штаб-квартири Комісії щорічно (надалі планується перехід на скликання сесій Комісії двічі на рік). У період між сесіями діє виконавчий орган. Усі питання щодо здійснення конкретних напрямів діяльності Комісії здійснюються її допоміжними органами. Секретаріат Комісії є складовою секретаріату вищої міжнародної організації.

Слід зазначити, що незважаючи на наявність Статуту, організаційної структури та права встановлювати власні правила процедури та порядок обрання своїх органів, Європейська економічна комісія не є самостійною міжнародною організацією. Як структурний підрозділ Організації Об'єднаних Націй вона не має власного секретаріату, виступає у міжнародних відносинах

від імені ООН. Підписуючи міжнародні договори, Комісія постає як представник Організації Об'єднаних Націй, тобто вищої організації.

Таким чином, Комісія за своїм міжнародно-правовим статусом є міжнародним органом, що володіє фіксованим набором ознак і відрізняється за своїм правовим становищем від класичних міжнародних організацій.

Подібно до міжнародних організацій, Комісією приймаються як рішення, що стосуються її внутрішнього права, так і рішення, що містять у собі правила поведінки для суб'єктів, організаційно не пов'язаних з Комісією. Нормотворча діяльність ЄЕК ООН здійснюється за такими напрямками: розробка міжнародних договорів та конвенцій, укладання міжнародних угод з іншими суб'єктами міжнародного права, прийняття рекомендаційних актів та актів, що містять у собі обов'язкові правила поведінки у рамках організаційного механізму Комісії.

Слід зазначити, що серед інших регіональних економічних комісій, Європейською економічною комісією розроблено найбільшу кількість документів правового характеру, норми та положення яких стали не лише основами взаємин держав та інших суб'єктів європейського регіону, а й світу загалом. Комісія зберігає лідерство у розробці природоохоронних та транспортних конвенцій, правил та приписів у галузі конструкції транспортних засобів та стандартів, що належать до галузі інформаційних технологій та продуктів сільського господарства.

Обраний ЄЕК ООН арсенал засобів на міжнародні відносини, інструменти, застосовані Комісією задля досягнення цілей гармонізації законодавств держав, переважно, європейського регіону, повною мірою підтверджують висновок про те, що роль міжнародних організацій та їх місце у системі міжнародно-правового регулювання визначається, головним чином, тим, що вони впливають на держави, організують взаємодію суверенної влади держав у процесі створення та здійснення норм міжнародного права.

Очевидно, що чим ширше зацікавленість у вирішенні спільних проблем, тим більше в організації шансів на стабільність та успіх. Загальна

зацікавленість держав європейського регіону у вирішенні економічних, транспортних, енергетичних, сільськогосподарських, природоохоронних та інших питань міждержавного співробітництва повною мірою підтверджується практикою діяльності Комісії, значення її роботи для розвитку співробітництва та інтеграції держав європейського регіону.

Незначно коригуючи напрями своєї діяльності, Комісії слід, як і раніше, робити основний акцент у своїй роботі на тих сферах, де вона є визнаним експертом і має доведені переваги у всій сукупності інституційних систем європейського регіону. Міжурядова структура Комісії має відповідати основним пріоритетам у її діяльності.

ЄЕК ООН слід налагодити чіткий механізм співпраці з Європейським Союзом шляхом створення ефективної системи координування спільної діяльності, що сприяло б економічній інтеграції всіх держав європейського регіону та досягненню мети їхнього рівномірного розвитку. Співпраця ЄЕК ООН з країнами з перехідною економікою допомагає Комісії зберігати свою значущість в умовах посилення конкуренції з боку глобальних та регіональних міжнародних організацій, особливо Світової організації торгівлі, Європейського Союзу, Організації з Безпеки та Співробітництва в Європі, Організації економічного співробітництва та розвитку.

РОЗДІЛ 3

ВЗАЄМОДІЯ ЄВРОПЕЙСЬКОЇ ЕКОНОМІЧНОЇ КОМІСІЇ ООН З УКРАЇНОЮ

3.1. Динаміка відносин України з ЄЕК ООН та його основні напрямки

Співпраця України з ЄЕК ООН розпочалася у 1947 році з моменту заснування ЄЕК. Україна виступала як одна з держав-засновниць [45]. Українські представники займали керівні посади в деяких допоміжних органах ЄЕК, зокрема обиралися на посади заступника голови комітету з чорної металургії (1967—69), заступника голови (1964—65 та 1973—74) та голови (1975—76) комітету з житлового питання, будівництва та містобудування, голови комітету з сільського господарства (1981—82) [44].

За участь України в роботі ЄЕК відповідає низка профільних міністерств, відомств і організацій, що надає можливість їх представникам не тільки одержувати актуальну інформацію щодо економічної, промислової, транспортної, екологічної політики європейських країн, обмінюватися здобутим досвідом у згаданих сферах, а й брати участь у розробці загальноєвропейських норм, відповідних стандартів, інших міжнародно-правових документів [45].

Окремим пріоритетом міжсекторіальної роботи Комісії є надання сприяння країнам з перехідною економікою. Діяльність у рамках цього важливого для України напрямку здійснюється у формі семінарів, навчальних і робочих зустрічей з актуальних проблем переходу до ринкової економіки, підготовки досліджень і керівних матеріалів з цих питань, надання консультативних послуг щодо адаптації галузей економіки до ринкових умов. Секретаріатом Комісії підготовлено низку корисних для українських

міністерств і відомств досліджень і керівних матеріалів з юридичних аспектів приватизації в промисловості, залучення іноземних інвестицій, питань розвитку малих і середніх підприємств, розширення торгівлі тощо. За сприяння експертів ЄЕК проводиться експертиза проектів національних законодавчих актів у галузі транспорту та енергетики [45].

Україна співпрацює з ЄЕК ООН за декількома напрямками:

1. Екологічна політика
2. Житло та землеустрій
3. Економічна кооперація та інтеграція
4. Ліси
5. Демографічна ситуація
6. Стала енергетика
7. Статистичний напрям
8. Торговельний напрям
9. Транспорт
10. Інновації

Найбільш тісна співпраця України з ЄЕК ООН простежується з питань екологічної політики та землеустрою. Розглянемо особливості даної співпраці.

1. Екологічна політика.

Запуск Національного політичного діалогу (NPD): 2007 рік, перезапуск у 2016 році в рамках EUWI+

Голова NPD та стратегічні партнери: Міністерство екології та природних ресурсів, Держводгосп.

Донори: Європейський Союз через програму EUWI+ та попередні фази EUWI.

Поточні пріоритетні сфери підтримки ЄЕК ООН за програмою EUWI+:

- розробка документу та стратегії національної водної політики (під керівництвом ОЕСР);
- перегляд національних цільових показників і підготовка нового плану впровадження ЄЕК ООН-ВООЗ/Європейського

протоколу з питань води та здоров'я та підтримка звітності згідно з Протоколом;

- підтримка розробки розділу про воду та санітарію для Національної водної стратегії;
- розвиток транскордонного співробітництва щодо сталого управління водними ресурсами та підтримка участі України в МКЗД.

Ключові досягнення в рамках даної співпраці України з ЄЕК ООН наступні [46]:

- У 2008 р. підготовлено та прийнято Державну програму захисту від паводків у басейнах річок Дністер, Прут і Серет. Підписано двосторонню угоду з Молдовою про водне співробітництво.
- У 2009 році прийнято Державну програму розвитку водного господарства до 2020 року. Програма стосувалася питань адаптації до зміни клімату та впровадження принципів управління річковими басейнами. NPD зробив внесок у зміцнення правової, інституційної та управлінської бази, яка допомагає впоратися зі зміною клімату.
- Оригінальні національні цілі були розроблені та прийняті в 2011 році відповідно до Протоколу ЄЕК ООН-ВООЗ/Європи з питань води та здоров'я з посиланням на роботу в інших країнах СЕКЦА.
- Двостороння угода про транскордонну річку Дністер була підписана з Молдовою в 2012 році і пізніше ратифікована парламентом. Двостороння молдовсько-українська Дністровська комісія була створена в 2018 році і проводить регулярні засідання.
- Переглянуті цілі згідно з Протоколом про воду та здоров'я були завершені на початку 2019 року та подані на ухвалення.

– У 2019 році в рамках EUWI+ ЄЕК ООН надавала методичну підтримку для підготовки Національного підсумкового звіту України згідно з Протоколом про воду та здоров'я.

У межах даного діалогу протягом 2009-2019 років було проведено 6 зустрічей.

2. Житло та землеустрій

Найбільш гучним моментом співпраці України з ЄЕК ООН за даним напрямом буде UN4Khariv [47]. Детальніша інформація про даний проєкт буде подана у підрозділі 3.2.

3. Інновації

Інновації є ключовими для досягнення Порядку денного сталого розвитку на період до 2030 року та є одним із головних чинників не лише процвітання, але й інклюзивного та сталого розвитку.

Завдяки Четвертій промисловій революції цифрова трансформація та технологічний прогрес сприяли зростанню, вищій продуктивності, більшій продуктивності на людину та покращенню якості життя. Підключення та цифровізація створили нові можливості – вони розширили можливості громадян, змінили роботу, створили нові бізнес-моделі та прискорили інновації. Таким чином, уряди мають відігравати центральну роль у забезпеченні того, щоб інноваційне зростання було інклюзивним та сталим, а також у використанні потужності інновацій для сталого розвитку.

У рамках цього робочого потоку ЄЕК ООН підтримує Україну в її зусиллях щодо створення та просування інновацій для сталого розвитку та розвитку енергійних інноваційних систем у ряді політичних сфер, таких як ризикове фінансування, розвиток підприємництва, управління інноваціями, зв'язки між наукою та промисловістю, посилення інновацій. закупівлі, інновації для переходу до економіки замкнутого циклу та залучення діаспори.

Згідно з цим напрямком, ЄЕК ООН підтримує Україну через міжурядові зустрічі та зустрічі з багатьма зацікавленими сторонами, сприяючи обміну знаннями та передовим досвідом, а також визначаючи політичні дії та

рекомендації в тематичних сферах через роботу своєї групи спеціалістів з інноваційної політики та політики конкурентоспроможності (ToS).

ЄЕК ООН також надає національні та регіональні оцінки та політичні дослідження через свої головні публікації, огляди інновацій для сталого розвитку (I4SDR) і субрегіональні перспективи інноваційної політики (IPO), а також довідники з політики та тематичні публікації.

Щоб підтримати Україну в її зусиллях застосувати політичні вказівки та рекомендації на практиці, ЄЕК ООН забезпечує розвиток національного та регіонального потенціалу, включаючи тренінги, онлайн-ресурси та політичні посібники з конкретних тем.

4. Транспорт

ЄЕК ООН працює над просуванням безпечного, екологічно чистого та конкурентоспроможного екологічно безпечного транспорту шляхом розвитку вантажних перевезень і особистої мобільності внутрішніми видами транспорту, покращуючи безпеку руху, екологічність, енергоефективність, безпеку внутрішнього транспорту та ефективне надання послуг у транспортному секторі.

5. Економічне співробітництво та інтеграція

ЄЕК ООН підтримує Україну у розробці та розгортанні інституцій, політики, процесів та ініціатив, які відіграють важливу роль у належному врядуванні для побудови інноваційних, конкурентоспроможних та інклюзивних суспільств для просування до цілей, викладених у Порядку денному у сферах інноваційної політики та державно-приватного партнерства (ДПП).

Підпрограма обслуговує регулярні зустрічі міжурядових органів, пропонуючи платформи для міжнародного політичного діалогу та обміну передовим досвідом і уроками, засвоєними в регіоні ЄЕК ООН: Комітет з інновацій, конкурентоспроможності та державно-приватного партнерства; Робоча група з державно-приватного партнерства; та Команда спеціалістів з політики інновацій та конкурентоспроможності.

У сфері інноваційної політики ЄЕК ООН підтримує Україну через нормативну роботу, таку як політичний діалог і принципи політики; аналітична робота, така як національні огляди інновацій для сталого розвитку, субрегіональний прогноз інноваційної політики та тематичні публікації; і розбудова потенціалу, наприклад, регіональні та національні тренінги, щоб допомогти країнам реалізувати рекомендації на практиці, а також серія політичних посібників.

У сфері ДПП метою ЄЕК ООН є підвищення кваліфікації уряду України для визначення, ведення переговорів, управління та реалізації успішних проектів ДПП. Це здійснюється шляхом обміну знаннями та досвідом ДПП між державами-членами, включаючи експертів з державного та приватного секторів, зокрема у визначенні та перевірці найкращої практики. Результатом діяльності є стандарти, посібники з передового досвіду, дослідження та інноваційні інструменти, які можна використовувати в програмах з розбудови потенціалу та навчанні.

6. Енергетика

Ця підпрограма спрямована на просування стратегії сталого енергетичного розвитку України з наступними цілями:

- постійний доступ до високоякісних енергетичних послуг для всіх осіб у регіоні ЄЕК;
- безпека енергопостачання в коротко-, середньо- та довгостроковій перспективі;
- сприяння переходу до більш стійкого енергетичного майбутнього та запровадження відновлюваних джерел енергії для зменшення впливу на здоров'я та навколишнє середовище в результаті виробництва, транспортування та використання енергії;
- добре збалансовані системи енергетичних мереж у всій ЄЕК, розроблені для оптимізації операційної ефективності та загальної регіональної співпраці;

- постійне підвищення енергоефективності, виробництва та використання, особливо в країнах з перехідною економікою;
- в контексті пост-розширення ЄС, інтеграція реструктуризації енергетики, правових, регуляторних реформ і реформ ціноутворення на енергію, а також соціального виміру в процес розробки енергетичної політики.

Підпрограма також стосується міжгалузевих питань, зокрема у сфері енергетики та навколишнього середовища. Підпрограма розроблена з урахуванням цілей Декларації тисячоліття Організації Об'єднаних Націй, підсумків Всесвітнього саміту зі сталого розвитку та пропозицій, що впливають із процесу зміцнення Організації, започаткованого Генеральним секретарем у 2002 році.

Існує п'ять основних компонентів робочої програми сталої енергетики, які зосереджені на:

- сприяння зближенню загальної правової, нормативної та політичної бази, включаючи розробку систем класифікації та настанов;
- сприяння енергоефективності та енергозбереженню, особливо в країнах з перехідною економікою;
- заохочення більш широкого використання природного газу як «перехідного» палива для подолання розриву, поки не будуть розроблені та комерціалізовані «нові» екологічно чисті джерела енергії;
- екологізація ланцюга від вугілля до енергії;
- вирішення питань, пов'язаних з об'єднанням систем електромереж.

Таким чином, СЕК ООН співпрацює з Україною за великим спектром напрямів.

3.2. Сприяння ЄЕК відбудові України у післявоєнний час

В результаті воєнної агресії РФ на території України, яка розпочалася у 2014 році на території Донецької та Луганської областей і переросла у повномасштабну війну 24 лютого 2022 року, переважна більшість міжнародних корпорацій вийшла з ринку РФ. Дана подія призвела до того, що 28 лютого Президент України підписав заявку на членство до ЄС. [48]

Україна давно обрала шлях євроінтеграції, тому по суті процес не розпочався, а лише пришвидшився.

Переваги та недоліки від вступу України до ЄС наведені нижче:

1. Для України:

1.1. переваги:

1.1.1. участь України в Європейській колективній безпеці. Для України дана участь допоможе у збільшенні рівня захищеності держави та отримання доступу до європейської зброї;

1.1.2. участь ЄС у післявоєнному відновленні України. Це призведе до пришвидшення відбудови адміністративної та цивільної інфраструктури;

1.1.3. зміцнення антикорупційної політики;

1.1.4. збільшення ринку праці, вільний рух робочої сили;

1.2. недоліки:

1.2.1. більш жорсткі закони для бізнесу. Європейське законодавство є більш досконалим за українське, яке є більш лояльним до бізнесу;

2. Для ЄС:

2.1. переваги:

2.1.1. участь України в Європейській колективній

безпеці. Україна вже продемонструвала силу та могутність своєї армії. Після переходу армії на стандарти НАТО, вона стане ще сильнішою і зміцнить загальноєвропейську оборону;

2.1.2. доступ до українського ІТ-сектору, який є одним з найбільш інноваційних у світі;

2.1.3. доступ до українського ринку праці. Українці – одна з найбільш талановитих та працелюбних націй;

2.2. недоліки:

2.2.1. участь у післявоєнному відновленні України. Для ЄС це будуть значні видатки з бюджету.

Україні слід якомога швидше адаптувати власну економіку під вимоги для ЄС для якнайшвидшого її вступу до союзу.

Війна в Україні у 2022 році змінила погляди світу стосовно глобальної архітектури безпеки. Так, Російська Федерація втратить свій статус сильної країни, яка мала б певну вагу на міжнародній арені. Крім того, РФ буде в світі сприйматися як загроза миру.

Раніше у світі була двополярна система, яка мала наступний вигляд: НАТО-СРСР. Після розпаду СРСР Російська Федерація намагалася зайняти його місце на міжнародній арені, однак напад РФ на Україну у 2022 році всі старання звів нанівець. Тепер у світі буде багатополарна система безпеки, основу якої складують країни-члени НАТО (зокрема США, Великобританія, Туреччина, Франція та Польща), Китай та інші країни, які мають сильну армію та адекватний погляд на світову безпеку.

Архітектура міжнародної безпеки має складатися з декількох міжнародних організацій. Жодна країна, як показав російський досвід, не повинна мати жодного шансу нападати на інші країни. Так, навіть США та Китай можуть бути членами даних організацій, однак не мають бути односторонніми гарантами чиеїсь безпеки. Будапештський меморандум підтверджує той факт, що гарантія однієї-двох країн не варта жодної уваги. Саме тому даними організаціями мають стати НАТО та U-24. Якщо з НАТО все

зрозуміло, то Об'єднання держав U-24 — ініціатива України для негайної зупинки конфліктів, озвучена президентом Володимиром Зеленським [49].

Ідея в тому, що об'єднання держав U-24, повинно протягом доби надавати всю необхідну допомогу, у тому числі збройну, для негайної зупинки конфліктів.

Крім того, таке об'єднання «могло б надавати допомогу і тим, хто переживає стихійні лиха, техногенні катастрофи. Хто став жертвою гуманітарної кризи чи епідемії».

У 2022 році економіка України впала більш ніж на 30 відсотків через повномасштабне вторгнення РФ в Україну. Суттєво постраждала виробнича, транспортно-логістична, енергетична, інженерна та соціальна сфера, інфраструктура цілих регіонів, скоротилося виробництво продукції та відбулося блокування важливих транспортно-логістичних шляхів. Загальний збиток від транспортної блокади становить приблизно 3-5 мільярдів доларів на місяць. Близько 25% орних земель країни, які фактично зосереджені в кількох регіонах, знаходяться під загрозою або взагалі недоступні для посівної кампанії, що матиме негативні наслідки в найближчі періоди. Великий відсоток громадян втратили свою роботу, в першу чергу це стосується працівників великих промислових підприємств, розташованих у південно-східних і північно-східних областях України, а саме у Сумській, Миколаївській, Херсонській, Чернігівській, Запорізькій, Харківській та Одеській областях. Водночас у Західних та Центральних областях України спостерігається відновлення економічної активності.

Гостро постає питання відновлення країни у сфері екології. Для аналізу оцінки шкоди, завданої навколишньому середовищу внаслідок військової агресії, було створено міжвідомчу групу в яку входить ЄЕК ООН та її партнери, включаючи ЮНЕП, ОЕСР, ПРООН, ЮНІДО, Світовий банк та ОБСЄ. Створення групи є відповіддю на прохання міністрів на Дев'ятій міністерській конференції «Довкілля для Європи», яка відбулася в Нікосії, Кіпр, у жовтні 2022 року, визначити пріоритетність оцінки найбільш нагальних екологічних

потреб в Україні та надати рекомендації щодо сприяння сталому відновленню країни, на основі результатів поточної та запланованої оцінки впливу та методології Програми огляду екологічної ефективності ЄЕК ООН. До основних проблем в екологічній сфері відносяться: забрудненість повітря, води та ґрунту внаслідок пошкодження хімічних промислових об'єктів та паливної інфраструктури; військові відходи, такі як уламки військової техніки, боєприпасів, радіоактивні відходи; потенційно небезпечні відходи від зруйнованих будівель та інфраструктури; вплив на сільське господарство та руйнування екосистеми через повені та лісові пожежі. Забруднення та інші небезпеки навколишньому середовищу не мають кордонних меж і стосуються не лише України, а й інших країн світу, тому питання екологічного відновлення безпосередньо постає у плані післявоєнної відбудови України.

У жовтні 2022 року виконавчий секретар ЄЕК ООН Ольга Алгаєрова перебувала в Києві в неділю 9 та понеділок 10 жовтня, щоб зустрітися з урядовцями для обговорення підтримки ЄЕК ООН у відбудові України. Виконавчий секретар зустрівся із Світланою Гринчук, заступником Міністра захисту довкілля та природних ресурсів з питань європейської інтеграції. Вони обговорили оцінку шкоди навколишньому середовищу, спричиненої війною, яка наразі оцінюється Україною приблизно в 36 мільярдів євро, та проекти сталого та зеленого розвитку України, де інструменти ЄЕК ООН, зокрема її багатосторонні екологічні угоди, можуть допомогти країні отримати доступ до приватного сектору, або багатостороннє фінансування.

Післявоєнне відновлення інфраструктури потребуватиме величезних фінансових ресурсів. ЄС та Світовий банк оцінюють потреби у фінансуванні приблизно в 350 мільярдів доларів США, і вимагатимуть значної та постійної міжнародної громадської підтримки. ЄЕК ООН підготувала рекомендації щодо застосування Методології оцінки ДПП ЄЕК ООН для досягнення Цілей Сталого Розвитку для підготовки, розробки та фінансування пріоритетних проектів державно-приватного партнерства (ДПП) у постконфліктній Україні.

Системне планування післявоєнної відбудови та подальшого розвитку країни дає можливість переглянути, перепланувати та удосконалити системи життєзабезпечення та забезпечити комплексну трансформацію територіальних громад та регіонів. Головними цілями розвитку є прискорення економічного зростання, забезпечення нових робочих місць, зниження відсотку безробіття, доступності державних послуг, відновлення зруйнованих домівок та створення якісних умов для повернення українців, які були змушені виїхати на межі держави через військову агресію РФ.

В межах сприяння ЄЕК відбудові України у післявоєнний час вже розроблені 2 пілотні проекти відбудови міст Харкова та Миколаєва, а також інших зруйнованих міст України. Вже було проведено 4 з 5 запланованих зустрічей для співпраці з даного питання [47].

UN4Kharkiv: Інтегрована реабілітація населених пунктів (територій) в Україні. З пілотним проектом у місті Харків.

Щоб підтримати негайну реконструкцію міст та інших населених пунктів, Міністерство розвитку громад та територій України розробило проект основи для Планів комплексної реабілітації населених пунктів (територій). Очікується, що органи місцевого самоврядування застосовуватимуть Плани у співпраці з Міністерством та за підтримки міжнародних партнерів, які нададуть експертну допомогу, інструменти та передовий досвід.

Щоб перевірити підхід, запропонований у проекті Плану, Міністерство ініціювало перший пілотний проект із розробки плану реконструкції міста Харкова. Очікується, що План стане планом реконструкції інших українських міст і селищ.

Враховуючи ґрунтовні знання ЄЕК ООН щодо систем житлового господарства та землеустрою в Україні, Уряд України запросив ЄЕК ООН:

1. Надати аналіз та пропозиції щодо доопрацювання проекту рамок Плану комплексного відновлення населених пунктів (територій) та сприяти його реалізації.

2. Підтримати реалізацію пілотного проекту плану реконструкції м. Харкова.

3. На основі доопрацьованого Плану комплексної реабілітації населених пунктів (територій) скласти перелік потенційних донорів та розробити міські механізми фінансування інфраструктурних проектів.

У відповідь на запит Міністерства розвитку громад та територій ЄЕК ООН та інші агенції ООН вже організували такі зустрічі [47]:

- «Building Back Better Kharkiv» - Перша координаційна зустріч з Міністерством розвитку громад та територій України та міською владою Харкова для обговорення співпраці над проектом плану реконструкції міста Харкова 12 квітня 2022 р.;

- Зустріч з міською владою Харкова, архітектором Норманом Фостером та представниками Фонду Нормана Фостера 18 квітня 2022 року з метою обговорення планування робіт над пілотним проектом з реконструкції міста Харкова (прес-заява Фонду Нормана Фостера [50]);

- Два засідання Робочої групи UN4Kharkiv 5 та 24 травня 2022 року за участю представників дванадцяти агентств ООН та інших міжнародних організацій;

- Нарада з місцевими архітекторами Харкова 28 травня 2022 року щодо генерального плану міста;

- Щотижневі ініціативні координаційні зустрічі між міською владою Харкова, ЄЕК ООН та Фондом Нормана Фостера.

Проект фінансується Регулярною програмою технічного співробітництва (RPTC).

Метою цього проекту є підтримка зусиль національних та місцевих органів влади в Україні щодо планування та підготовки до відбудови та реконструкції міст для підтримки досягнення цілей сталого розвитку (ЦСР) та на основі принципу «відновлюємо краще».

Результатом проекту стане:

- генеральний план міста Харкова, який буде розроблено під керівництвом та за значного експертного внеску Фонду Нормана Фостера;
- доопрацьований проект національного рамкового плану комплексної реабілітації населених пунктів (територій) та відповідні супровідні документи до проекту плану;
- пропозиція щодо створення механізму фінансування інфраструктурних проектів міського рівня з пакетом документів (у тому числі пропозиція щодо організації фінансування, проектна заявка тощо);
- перелік потенційних донорів для підтримки проектів на рівні міст в Україні;
- інструмент вибору технологій для підтримки використання передових технологій та обладнання з енергоефективності та відновлюваних джерел енергії та будівельних матеріалів з найменшим вмістом вуглецю в процесі реконструкції.

З серпня 2022 року світова архітектурна компанія One Works та її міжнародні експерти також безоплатно займаються розробкою нового Генерального плану міста Миколаєва в рамках пілотного проекту UN4Mykolaiv

ВИСНОВКИ

1. В умовах глобалізації сучасний стан економіки країни визначається її участю в міжнародних організаціях, конкурентоспроможністю та здатністю швидко реагувати на зміни в міжнародному економічному середовищі.

З огляду на те, що Європейська економічна комісія ООН займається питаннями в різних важливих сферах загального розвитку держав та допомагає країнам у налагодженні продуктивної співпраці, можна зробити висновок, що її діяльність є вкрай важливою та сприяє сталому розвитку та економічному процвітанню всього світу. ЄЕК ООН сприяє регіональному співробітництву та інтеграції, використовуючи три основні функції: 1. політичний діалог - а саме, забезпечує державам нейтральну платформу для вирішення питань у соціальній сфері, у сфері економіки та екології; 2. нормативна робота – допомагає в процесі вдосконалення та узгодження норм, стандартів та конвенцій; 3. технічне співробітництво – покращує національний потенціал імплементувати глобальні правові інструменти, норми та стандарти.

Ефективність діяльності ЄЕК ООН, також, підтверджується опитуванням, яке було проведено в 2015 році Управлінням служб внутрішнього нагляду ООН. Опитування було проведено для оцінювання ефективності ЄЕК ООН, а також чи відповідає діяльність Комісії цілям підтримки держав-членів у виконанні Сталого розвитку до 2030 року. За даними опитування 82% членів секторальних комітетів і 88% персоналу оцінили роботу ЄЕК ООН як ефективну допомогу в розробці стандартів і технічних рекомендацій. Управління служб внутрішнього нагляду ООН, також високо оцінює конвенції Комісії та їх вплив на глобальне громадське здоров'я та безпеку, демократію та міжнародну торгівлю.

2. Щодо співпраці України з ЄЕК ООН, в роботі вже зазначалося, що Україна була однією з країн-засновниць Комісії та наразі є її країною членом. Відповідно до цього, Україна, як і інші країни-учасниці,

намагається дотримуватися норм та рекомендацій Комісії, а також підтримувати Програми та конвенції для подальшого розвитку та економічного зростання. У 2015 році на 70 сесії Генеральної Асамблеї ООН відбувся Саміт ООН зі сталого розвитку та прийняття Порядку денного розвитку після 2015 року. Україна, як держава-член приєдналася до глобального процесу забезпечення сталого розвитку і в 2016 році в Україні було проведено низку національних та регіональних консультацій для створення стратегій національного розвитку нашої держави. ЄЕК ООН безпосередньо бере участь у вирішенні проблем сталого розвитку в країнах свого регіону у таких сферах, як навколишнє середовище, зв'язок та урбанізація.

В довоєнний період, Україна плідно працювала над політичним порядком денним, який був націлений на досягнення Цілей сталого розвитку, в той же час ЄЕК ООН разом з ПРООН, ЮНІСЕФ та ВООЗ підтримувала ці зусилля через Спільну програму «Сприяння стратегічному плануванню та фінансуванню сталого розвитку на національному та регіональному рівнях в Україні».

До прикладів співпраці України з ЄЕК ООН також можна додати допомогу у розробці Дорожньої карти для водневої інфраструктури та підтримку в розвитку біоенергетичних ресурсів. Результатом співпраці стосовно водню стала розробка проекту Дорожньої карти виробництва та використання водню в Україні, проекту Дорожньої карти використання водню в Україні на автомобільному транспорті та проекту звіту про масштаби за процедурою стратегічної екологічної оцінки (СЕО) Дорожньої карти, відповідно до Протоколу ЄЕК ООН про СЕО. Питання розвитку біоенергетичних ресурсів гостро постало вже як наслідок початку війни, оскільки постійні обстріли та завдання шкоди енергетичній системі нашої держави, а також дефіцит бензину та дизельного палива призвели до того, що Україна прийняла рішення про зміцнення енергетичної безпеки за рахунок відновлюваних джерел енергії, зокрема біопалива та біомаси. У рамках цього у

березні 2023 року було проведено онлайн зустріч з різними представниками у сфері енергетики, на якій було розглянуто потенціал України у вирощуванні енергетичних культур (а саме біометану), підтримку у їх виробництві та використанні. ЄЕК ООН розробила ж проект політичних рекомендацій, які будуть доопрацьовані на основі висновків обговорень. Окрім проектів по відбудові українських міст, ЄЕК ООН в листопаді 2022 року організувала поїздку в Женеву для представників українських Міністерств економіки, а також освіти та науки, з метою обміну знаннями та досвідом у сфері інновацій та циркулярної економіки.

Загалом, ми бачимо, що наразі відбувається підтримка України від Європейських партнерів, зокрема, і від ЄЕК ООН, у напрямку відновлення та відбудови, але поки не в повному обсязі, оскільки воєнні дії на території нашої держави, на жаль, ще не завершені. Сподіваємося, що допомога у відновленні у післявоєнний період буде, дійсно, суттєва, а не лише на папері.

3. На мою думку, одним з найважливіших проектів ЄЕК ООН для України після закінчення війни буде проект по відбудові інфраструктури та логістичних сполучень, оскільки, дуже багато домівок людей було знищено ракетами країни агресора, а більшість транспортних сполучень, важливих для торгівлі було пошкоджено або зруйновано. Українцям, які виїхали за кордон, в пошуках допомоги та захисту, просто не буде куди повернутися, особливо людям з гарячих точок України. Для відновлення всієї інфраструктури держави потрібно буде чимале фінансування, тому підтримка західних партнерів буде суттєвим вкладом у відбудову нашої країни.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Міжнародні економічні відносини: практикум : навч. посіб. для студ. галузі знань 0305 «Економіка та підприємництво» напрямку підготовки 6.030503 «Міжнародна економіка» / В.В. Дергачова, О. М. Згуровський, І.М. Манаєнко; КПІ ім. Ігоря Сікорського. Київ : КПІ ім. Ігоря Сікорського, 2018. 80 с.
2. Міжнародні економічні відносини: підручник / За редакцією А. П. Голікова, О. А. Довгаль. Х. : ХНУ імені В. Н. Каразіна, 2014. 602 с.
3. Ринейська Л.С. Етичні аспекти правового регулювання міжнародних економічних відносин. *Ефективна економіка*. 2018. № 2. URL: http://www.economy.nayka.com.ua/pdf/2_2018/44.pdf
4. Міжнародні економічні відносини: навчальний посібник / Колектив авторів; за редакцією С. О. Якубовського, Ю. О. Ніколаєва. Одеса: «Одеський національний університет імені І. І. Мечникова», 2015. 305 с.
5. Перерва П.Г., Максименко Я.А., Климова С.О., Сокол К.М., Гарник Л.П. Міжнародна економіка: основні поняття / Навчально-методичний посібник // Національний технічний університет «Харківський політехнічний інститут». Харків : НТУ «ХПІ», 2020. 39 с.
6. Beacon Hill Institute, Suffolk University (2011) *Annual State Competitiveness Report*. URL: <http://www.beaconhill.org/Compete11/Compete2011.pdf>
7. Ruggie J.G. (1997) Globalization and the Embedded Liberalism Compromise: The End of an Era?, *Working Paper 97/1*, Max-Planck-Institut für Gesellschaftsforschung
8. Leichter J., Mocci, C., Pozzuoli, S., (2010) Measuring External Competitiveness: An Overview, Working Papers, No. 2 - April 2010, Ministry of Economy and Finance, Italy.

9. Schwab K., (2012) The Global Competitiveness Report 2012–2013, *World Economic Forum*, Geneva.
10. About the OECD. URL: http://www.umuc.edu/library/libhow/apa_examples.cfm#websites
11. What is the WTO? URL: http://www.wto.org/english/thewto_e/whatis_e/whatis_e.htm
12. O'Brien R. and Williams M. *Global Political Economy. Evolution and Dynamics*. New York, 2004. 370 p.
13. *A Practical Guide to Trade Policy Analysis*. Geneva, 2012 232 p.
14. *Dynamic Modeling and Applications for Global Economic Analysis*. Ed. by E. I. Ianchovichina, T. I. Walmsley. Cambridge University Press, 2012. 437 p.
15. Leonard R. Von Neumann, Morgenstern, and the Creation of Game Theory. *From Chess to Social Science*. Cambridge University Press, 2010. 390 p.
16. Peterson M. *An Introduction to Decision Theory*. Cambridge University Press, 2009. 317 p.
17. Member States and Member States Representatives. *UNECE*. URL: <https://unece.org/member-states-and-member-states-representatives>
18. Economic and Social Council. *United Nations*. URL: <https://www.un.org/ecosoc/en/home>
19. United Nations General Assembly. URL: <http://un.org/ga>
20. History. *UNECE*. URL: <https://unece.org/history-1>
21. What UNECE does for you? UNECE evaluates environmental performance in your country. *UNECE* URL: https://unece.org/DAM/highlights/what_ECE_does/Russian/EPR.2010.R.pdf
22. Environmental Performance Reviews. *UNECE*. URL: <https://unece.org/environment-policy/environmental-performance-reviews>

23. 70 years working together in the service of forests and people. ECE Committee on Forests and the Forest Industry. 2017. United Nations, New York. ISBN 978-92-1-117142-6.

24. Committee on housing and land management. *UNECE*. URL: <https://web.archive.org/web/20091008114943/http://www.unece.org/hlm/>

25. Forum of Mayors. *UNECE*. URL: <https://unece.org/forumofmayors>

26. UNECE Forum of Mayors. *Geneva Cities Hub*. URL: <https://www.genevacitieshub.org/en/forum-of-mayors/>

27. World Forum for Harmonization of Vehicle Regulations (WP.29) – How It Works, How to Join It. *UNECE*. 2022. URL: <https://unece.org/info/publications/pub/21957>

28. Vehicle Regulations and Technological Innovations. *UNECE*. URL: <https://web.archive.org/web/20100926071254/http://www.unece.org/trans/main/welcwp29.htm?expandable=99>

29. Road Map for Accession to and Implementation of the United Nations 1998 Agreement. *UNECE*. URL: https://unece.org/sites/default/files/2021-05/1998_Road_Map_ENG_Final.pdf

30. United Nations Road Safety Conventions. *UNECE*. 2020. URL: <https://unece.org/transport/publications/united-nations-road-safety-conventions>

31. What UNECE does for you? UNECE works to improve economic statistics. *UNECE* URL: https://unece.org/DAM/highlights/what_ECE_does/Russian/0923760_eco%20stat_CS4_RU_V03.pdf

32. Fertility and Family Survey (FFS). *UNECE*. URL: <https://unece.org/population/fertility-and-family-survey-ffs>

33. EDAC. URL: <https://www.edac.eu/>

34. What UNECE does for you? Generation and gender program. *UNECE* URL:

https://unece.org/DAM/highlights/what_ECE_does/Russian/0824118_UNECE_GGP.pdf

35. Pathways to sustainable energy : accelerating energy transition in the UNECE region. United Nations, Geneva, 2020. 47 p.

36. United Nations Framework Classification for Resources : update 2019. United Nations, Geneva, 2020. 20 p.

37. Department of Economic and Social Affairs. *United Nations*. URL: <https://sdgs.un.org/partnerships>

38. Лобас М.Г. Міжнародні організації: роль, класифікація, функції. *Агроінком*. 2009. С. 12 – 14.

39. Козак Ю.Г. Міжнародні організації: Навч. посібник. К.: Центр навчальної літератури, 2006. 483 с.

40. Скрипник О. М. Історія міжнародних організацій. Навчальний посібник. Умань: ПП Жовтий О.О., 2011 226 с.

41. Офіційний веб-сайт Світового банку. URL: <http://www.worldbank.org/>

42. Філіпенко А.С., Боринець С.Я., Вергун В.А. Міжнародні економічні відносини: Сучасні міжнародні економічні відносини. К., 2009. 255 с.

43. International Monetary Fund. URL: <http://www.imf.org/external/>

44. Мартинов А.Ю.. Європейська економічна комісія. Енциклопедія історії України. К. : Наукова думка, 2005. Т. 3: 672 с.

45. Європейська економічна комісія (ЄЕК) ООН. *Постійне представництво України при відділенні ООН та інших міжнародних організаціях у Женеві*. URL: <https://geneva.mfa.gov.ua/posolstvo/2607-jevropejsyka-jekonomichna-komisija-oon>

46. Ukraine. Environmental policy. *UNECE*. URL: https://unece.org/environment-policy/water/areas-work-convention_protocol/country-dialogues/ukraine

47. UN4Kharkiv: Integrated Rehabilitation of Settlements (Territories) in Ukraine. *UNECE*. URL: <https://unece.org/housing/un4kharkiv>
48. Вступ України до ЄС: переваги для громадян та бізнесу. *Юридична ліга*. 2022. URL: https://jurliga.ligazakon.net/analytics/211004_vstup-ukrani-do-s-perevagi-dlya-gromadyan-ta-bznesu
49. Новий союз U-24, закрите небо та жорсткі санкції: Зеленський звернувся до Конгресу США. *Сьогодні*. URL: <https://war.segodnya.ua/ua/war/vtorzhenie/novyuy-soyuz-u-24-zakrytoe-nebo-i-zhestkie-sankcii-zelenskiy-obratilsya-k-kongressu-ssha-1609185.html>
50. Meeting between Mayor Ihor Terekhov and Lord Foster. *Norman Foster Foundation*. URL: <https://normanfosterfoundation.org/meeting-between-mayor-ihor-terekhov-and-lord-foster/>
51. Executive Secretary visit Kiev to discuss UNECE support to Ukraine reconstruction *UNECE*. 2022. URL: <https://unece.org/environment/press/executive-secretary-visits-kyiv-discuss-unece-support-ukraine-reconstruction>
52. Draft Ukraine Recovery Plan. *UNECE*. 2022 URL: https://unece.org/sites/default/files/2022-11/Draft%20Recovery%20Plan_construction-urban%20planning-modernization%20Ukraine.pdf

ДОДАТКИ

Додаток А

Огляд зарубіжної літератури

1. Leichter J., Mocci, C., Pozzuoli, S., (2010) Measuring External Competitiveness: An Overview, Working Papers, No. 2 - April 2010, Ministry of Economy and Finance, Italy

The analysis of a country's competitiveness is of great interest to policy makers. Measuring the competitiveness of a country generally requires an assessment of the overall dynamism of the economy, including productivity and GDP growth, as well as the performance of exporting firms in the global market place. The focus of this paper is to outline the methodology commonly used to determine the state of a country's external performance, both the level and trend, and the factors which have contributed to recent developments. The literature shows that while macroeconomic indicators are essential to provide a broad picture of trends, they should be supplemented with an analysis using microeconomic data. This Paper report on recent work analyzing Italy's external competitiveness which highlights some negative trends, including a loss of export market share, but also shows that there are some positive developments in terms of quality upgrading and firm restructuring. Finally, some preliminary estimates of the potential impact of the recent crisis on external competitiveness are presented using methods of multivariate analysis.

2. Schwab K., (2012) The Global Competitiveness Report 2012–2013, World Economic Forum, Geneva.

The Global Competitiveness Report 2012–2013 is being released amid a long period of economic uncertainty. The global economy faces a number of significant and interrelated challenges that could hamper a genuine upturn after an economic

crisis half a decade long in much of the world, especially in the most advanced economies. Policymakers are struggling to find ways to cooperate and manage the current economic challenges while preparing their economies to perform well in an increasingly difficult and unpredictable global landscape. Amid the short-term crisis management, it remains critical for countries to establish the fundamentals that underpin economic growth and development for the longer term. The World Economic Forum has, for more than three decades, played a facilitating role in this process by providing detailed assessments of the productive potential of nations worldwide. The Report contributes to an understanding of the key factors that determine economic growth, helps to explain why some countries are more successful than others in raising income levels and opportunities for their respective populations, and offers policymakers and business leaders an important tool in the formulation of improved economic policies and institutional reforms.

3. O'Brien R. and Williams M. Global Political Economy. Evolution and Dynamics. New York, 2004. 370 p.

In the textbook the book's authors show how the national and international interact, while also placing an emphasis on the historical evolution of the world economy in order to appreciate the nuances of today's economic structures. The global economy is traced from the Industrial Revolution through each phase of a shifting world order to the modern day. Then follows an engaging exploration of the dynamics of today's economy, including: trade, production, finance, labour, gender, development, the environment, security and governance. This takes into account the latest developments in the global economy, from automation and the challenges posed to the labour force, to artificial intelligence and the increasing complex, global supply chains of modern transnational firms.

4. A Practical Guide to Trade Policy Analysis. Geneva, 2012. 232 p.

A Practical Guide to Trade Policy Analysis provides the main tools for the analysis of trade policy. Written by experts with practical experience in the field, this publication outlines the major concepts of trade policy analysis and contains practical guidance on how to apply them to concrete policy questions. The Guide has been developed to contribute to the enhancement of developing countries' capacity to analyse and implement trade policy. It is aimed at government experts engaged in trade negotiations, as well as students and researchers involved in trade-related study or research.

5. Dynamic Modeling and Applications for Global Economic Analysis. Ed. by E. I. Ianchovichina, T. I. Walmsley. Cambridge University Press, 2012. 437 p.

A sequel to *Global Trade Analysis: Modeling and Applications* (Cambridge University Press, 1996, edited by Thomas W. Hertel), this new volume presents the technical aspects of the Global Trade Analysis Program's global dynamic framework (GDyn) and its applications within important global policy issues. The book covers a diverse set of topics including trade reform, growth, investment, technology, demographic change and the environment. Environmental issues are particularly well-suited for analysis with GDyn, and this volume covers its uses with climate change, resource use and technological progress in agriculture. Other applications presented in the book focus on integration issues such as rules governing foreign investment, e-commerce regulations, trade in services, harmonization of technical standards, sanitary and photo-sanitary regulations, streamlining of customs procedures, and demographic change and migration.

6. Leonard R. Von Neumann, Morgenstern, and the Creation of Game Theory. From Chess to Social Science. Cambridge University Press, 2010. 390 p.

Game theory has by now become a staple of economists, political scientists, as well as other academics, and has had far-reaching impacts on the way we understand the world and on the way in which strategic decisions are being made. Drawing on a wealth of new archival material, including personal correspondence and diaries, Robert Leonard tells the fascinating story of the creation of game theory by Hungarian Jewish mathematician John von Neumann and Austrian economist Oskar Morgenstern. Game theory first emerged amid discussions of the psychology and mathematics of chess in Germany and fin-de-siècle Austro-Hungary. In the 1930s, on the cusp of anti-Semitism and political upheaval, it was developed by von Neumann into an ambitious theory of social organization. It was shaped still further by its use in combat analysis in World War II and during the Cold War. Interweaving accounts of the period's economics, science, and mathematics, and drawing sensitively on the private lives of von Neumann and Morgenstern, Robert Leonard provides a detailed reconstruction of a complex historical drama.

7. Peterson M. An Introduction to Decision Theory. Cambridge University Press, 2009. 317 p.

This up-to-date introduction to decision theory offers comprehensive and accessible discussions of decision-making under ignorance and risk, the foundations of utility theory, the debate over subjective and objective probability, Bayesianism, causal decision theory, game theory, and social choice theory. No mathematical skills are assumed, and all concepts and results are explained in non-technical and intuitive as well as more formal ways. There are over 100 exercises with solutions, and a glossary of key terms and concepts. An emphasis on foundational aspects of normative decision theory (rather than descriptive decision theory) makes the book particularly useful for philosophy students, but it will appeal to readers in a range of disciplines including economics, psychology, political science and computer science.

8. 70 years working together in the service of forests and people. ECE Committee on Forests and the Forest Industry. 2017. United Nations, New York. ISBN 978-92-1-117142-6.

The ECE Timber Committee and the FAO European Forestry Commission emerged from the International Timber Conference held in 1947 as the elements of the United Nations tasked with working on matters related to the forest sector in Europe. During their first 70 years of joint activity, the Committee and the Commission have contributed to post war reconstruction, to the expansion of the forest sector, to meeting the major challenges of the sector and to promoting and monitoring sustainable forest management. This paper chronicles the history of the Committee and the Commission's work, in the context of the 2017 celebrations of the 70th anniversary of ECE and to mark the 70th anniversary of the fruitful cooperation of ECE and FAO on forests in the region.

9. Pathways to sustainable energy : accelerating energy transition in the UNECE region. United Nations, Geneva, 2020. 47 p.

This report uniquely focuses on sustainable energy in the UNECE region up to 2050 as regional economic cooperation is an important factor in achieving sustainable energy. Arriving at a state of attaining sustainable energy is a complex social, political, economic and technological challenge. The UNECE countries have not agreed on how collectively they will achieve energy for sustainable development. Given the role of the UNECE to promote economic cooperation it is important to explore the implications of different sustainable energy pathways and for countries to work together on developing and deploying policies and measures.

10. United Nations Framework Classification for Resources : update 2019. United Nations, Geneva, 2020. 20 p.

The United Nations Framework Classification for Resources (UNFC) is a global classification and management system applicable to mineral, petroleum,

nuclear fuel, renewable energy and anthropogenic resources, as well as injection projects for geological storage. Since the adoption of the Sustainable Development Goals (SDGs), managing energy and raw material resources in a sustainable manner has become paramount to all stakeholders including governments, industry, investors and communities. This updated version of UNFC 2019 is intended to satisfy the requirements of different resource sectors and applications, as well as making it fully aligned to the sustainable resource management called for by the 2030 Agenda for Sustainable Development. The United Nations Framework Classification for Resources (UNFC) Update 2019, which includes specifications for its application, has been developed through the cooperation and collaboration of United Nations Economic Commission for Europe (ECE) and non-ECE member countries, other United Nations agencies and international organizations, intergovernmental bodies, professional associations and societies and the private sector.

Annotation

Olytska D.V. "Peculiarities of the UN European Economic Commission and its interaction with Ukraine". Manuscript.

Qualifying bachelor's thesis on specialty 292 "International economic relations", 2023.

The work analyses the problems of functioning of international economic organizations, their theories and concepts. The author disclosed the content of the UN European Economic Commission and its main areas of activity. The author defined the essence, features and functions of international economic organizations.

A separate part of the article is devoted to the analysis of the dynamics of Ukraine's relations with the UNECE, as well as to the definition of its main directions. The author tries to determine the ways of UNECE assistance in the reconstruction of Ukraine in the post-war period.

After conducting this research, the author came to the conclusion that the activities of the UNECE are important and contribute to the sustainable development and economic prosperity of the whole world, as the Commission deals with issues in various important areas of the general development of states and helps countries to establish productive cooperation. Regarding Ukraine's cooperation with the UNECE, it can be said that participation in the organization contributes to positive changes in the national development of the state.

On the basis of the work the author formulated the most important directions of assistance of the UNECE in the reconstruction of Ukraine in the post-war period.

Key words: international economic organizations, the UN Economic Commission for Europe (UNECE), UNECE cooperation with Ukraine.

Year: 2023

Короткий звіт за результатами перевірки кваліфікаційної роботи антиплагиатною інтернет-системою Unicheck

Ім'я користувача:
Міжнародного менеджменту Олійник Вікторія

ID перевірки:
1015048700

Дата перевірки:
12.05.2023 11:13:34 EEST

Тип перевірки:
Doc vs Internet + Library

Дата звіту:
12.05.2023 11:15:59 EEST

ID користувача:
100005721

Назва документа: Олицька Д.В. Особливості діяльності Європейської економічної комісії ООН та її взаємодія ...

Кількість сторінок: 58 Кількість слів: 12769 Кількість символів: 100938 Розмір файлу: 108.01 KB ID файлу: 1014735855

31.4% Схожість

Найбільша схожість: 9.98% з Інтернет-джерелом (<https://jarch.donnu.edu.ua/article/download/9667/9596>)

25.3% Джерела з Інтернету 241 Сторінка 60

23.6% Джерела з Бібліотеки 391 Сторінка 63

0% Цитат

Вилучення цитат вимкнене

Вилучення списку бібліографічних посилань вимкнене

0% Вилучень

Немає вилучених джерел

ЗГОДА

на обробку персональних даних

Я, Олицька Діана Володимирівна народилася «10» листопада 1998 року, здобувачка першого (бакалаврського) рівня вищої освіти за освітньою програмою міжнародні економічні відносини, кафедри міжнародного менеджменту денної форми навчання ННІ/факультету міжнародної економіки та менеджменту Київського національного економічного університету імені Вадима Гетьмана, відповідно до Закону України «Про захист персональних даних» від 1 червня 2010 року № 2297-УІ, шляхом підписання цього тексту, даю згоду Київському національному економічному університету імені Вадима Гетьмана та Міністерству освіти і науки України на:

- обробку моїх персональних даних: прізвище, ім'я, по-батькові, дату народження, місце та форму навчання, з метою забезпечення реалізації адміністративно-правових відносин, відносин у сфері бухгалтерського і податкового обліку пов'язаних зі здійсненням заходів щодо виявлення та запобігання академічному плагіату;
- зберігання кваліфікаційної роботи в електронному архіві Університету (iRKNEU), розміщення її в бібліотечних репозитаріях та в інформаційних базах даних, що використовуються для перевірки робіт на наявність академічного плагіату.

Мої персональні дані, на обробку яких я даю цю згоду, можуть бути передані третім особам тільки у випадках, передбачених законодавством України.

«06» червня 2023 року

_____ Олицька Д.В.

Супровідна інформація
до кваліфікаційної роботи здобувача вищої освіти
для її передачі до Наукової бібліотеки імені М. В. Довнар-Запольського

<p>Автор (прізвище ім'я, по батькові (повністю), (мовою оригіналу та англ. мовою))</p>	<p>Олицька Діана Володимирівна Diana Volodymyrivna Olytska</p>
<p>Назва кваліфікаційно роботи (мовою оригіналу та англ. мовою)</p>	<p>«Особливості діяльності Європейської економічної комісії ООН та її взаємодія з Україною» “Peculiarities of the UN European Economic Commission and its interaction with Ukraine”</p>
<p>Ключові слова (5-7) (мовою оригіналу та англ. мовою)</p>	<p>міжнародні економічні відносини, міжнародні економічні організації, Європейська економічна комісія ООН (ЄЕК ООН), Програми ЄЕК ООН, співробітництво ЄЕК ООН з Україною international economic relation, international economic organizations, the UN Economic Commission for Europe (UNECE), UNECE programs, UNECE cooperation with Ukraine</p>
<p>Анотація / короткий огляд (500-800 знаків з пробілами для обох анотацій) (мовою оригіналу та англ. мовою)</p>	<p>Олицька Д.В. «Особливості Європейської Економічної Комісії ООН та її взаємодії з Україною». Рукопис. Кваліфікаційна бакалаврська робота за спеціальністю 292 «Міжнародні економічні відносини», 2023 р. У роботі аналізуються проблеми функціонування міжнародних економічних організацій, їх теорії та концепції. Автор розкрив зміст діяльності Європейської економічної комісії ООН та основні напрями її діяльності. Автором визначено сутність, особливості та функції міжнародних економічних організацій. Окрему частину статті присвячено аналізу динаміки відносин України з ЄЕК ООН, а також визначенню їх основних напрямків. Автор намагається визначити шляхи допомоги ЄЕК ООН у відбудові України у повоєнний період. Провівши це дослідження, автор дійшов висновку, що діяльність ЄЕК ООН є важливою та сприяє сталому розвитку та економічному процвітання всього світу, оскільки Комісія займається питаннями в різних важливих сферах загального розвитку держав та допомагає країнам налагодити продуктивну співпрацю. Стосовно співпраці України з ЄЕК ООН можна сказати, що участь в організації сприяє позитивним зрушенням у національному розвитку держави. На основі роботи автором сформульовано найважливіші напрямки допомоги ЄЕК ООН у відбудові України у післявоєнний період. Ключові слова: міжнародні економічні організації, Європейська економічна комісія ООН (ЄЕК ООН), співробітництво ЄЕК ООН з Україною. Рік: 2023</p>

	<p>Olytska D.V. "Peculiarities of the UN European Economic Commission and its interaction with Ukraine". Manuscript.</p> <p>Qualifying bachelor's thesis on specialty 292 "International economic relations", 2023.</p> <p>The work analyses the problems of functioning of international economic organizations, their theories and concepts. The author disclosed the content of the UN European Economic Commission and its main areas of activity. The author defined the essence, features and functions of international economic organizations.</p> <p>A separate part of the article is devoted to the analysis of the dynamics of Ukraine's relations with the UNECE, as well as to the definition of its main directions. The author tries to determine the ways of UNECE assistance in the reconstruction of Ukraine in the post-war period.</p> <p>After conducting this research, the author came to the conclusion that the activities of the UNECE are important and contribute to the sustainable development and economic prosperity of the whole world, as the Commission deals with issues in various important areas of the general development of states and helps countries to establish productive cooperation. Regarding Ukraine's cooperation with the UNECE, it can be said that participation in the organization contributes to positive changes in the national development of the state.</p> <p>On the basis of the work the author formulated the most important directions of assistance of the UNECE in the reconstruction of Ukraine in the post-war period.</p> <p><i>Key words:</i> international economic organizations, the UN Economic Commission for Europe (UNECE), UNECE cooperation with Ukraine.</p> <p><i>Year:</i> 2023</p>
<p>Науковий керівник (прізвище, ім'я, по батькові (повністю)) (мовою оригіналу та англ. мовою)</p>	<p>Цветков Александр Глібович</p> <p>Oleksandr Hlibovych Tsvetkov</p>
<p>ННІ/Факультет, випускова кафедра (мовою оригіналу та англ. мовою)</p>	<p>Факультет міжнародної економіки і менеджменту Faculty of International Economics and Management</p> <p>Кафедра міжнародного менеджменту Department of International Management</p>
<p>Освітня програма (мовою оригіналу та англ. мовою)</p>	<p>Міжнародні економічні відносини International Economic Relations</p>
<p>Мова (основна мова матеріалу)</p>	<p>Українська</p>
<p>Рівень вищої освіти (перший (бакалаврський), другий (магістерський))</p>	<p>перший (бакалаврський)</p>
<p>Дата захисту</p>	<p>«13» червня 2023 р.</p>